

บทที่ 3

ผลการทดลอง

3.1 การเพาะเลี้ยงเซลล์แคลลัสจากส่วนต้น ใบ และเปลือกของพืชไช้เน่า

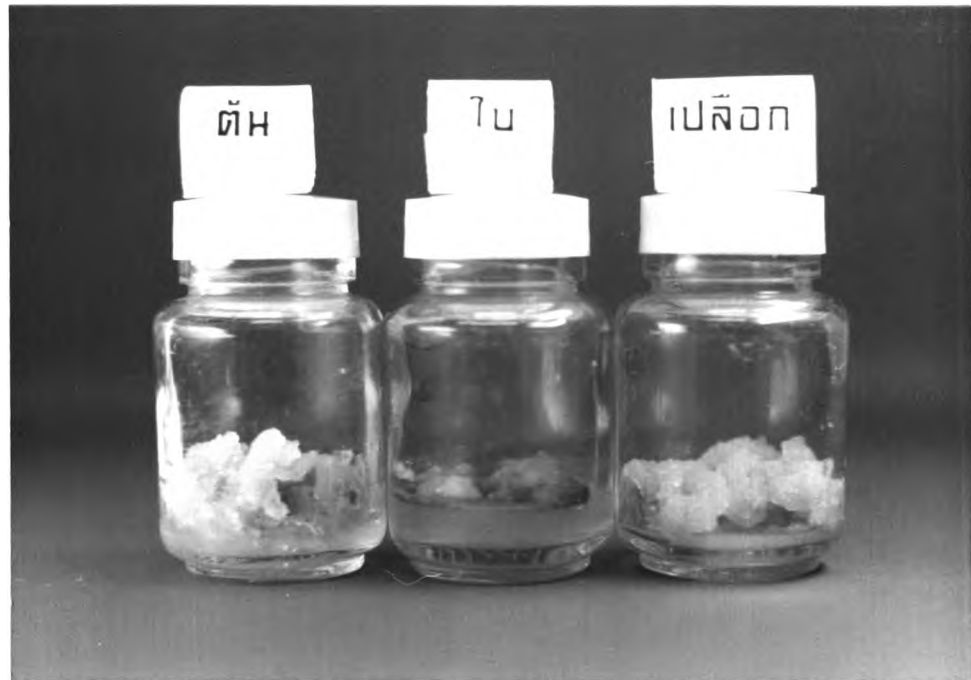
เมื่อทำการเพาะเลี้ยงเซลล์แคลลัส จากส่วนต้น ใบ และเปลือก (วิธี 2.8. และ 2.9) แล้วทำการเปลี่ยนอาหารเลี้ยงสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm อย่างต่อเนื่องทุกๆ 4 สัปดาห์ เป็นเวลาประมาณ 2 เดือน ก้อนแคลลัสมีลักษณะเกาะกันแบบหลวมๆ (friable callus) (รูปที่ 8) แคลลัสจากส่วนใบมีลักษณะนิ่ม เทียบกับแคลลัสจากส่วนต้นและเปลือกซึ่งเซลล์เกาะกลุ่มกันแบบหลวมๆ และมีลักษณะฟูมากกว่า

3.2 การเพาะเลี้ยงเซลล์พืชไช้เน่า จากส่วนต้น ใบ และเปลือกในอาหารเหลว

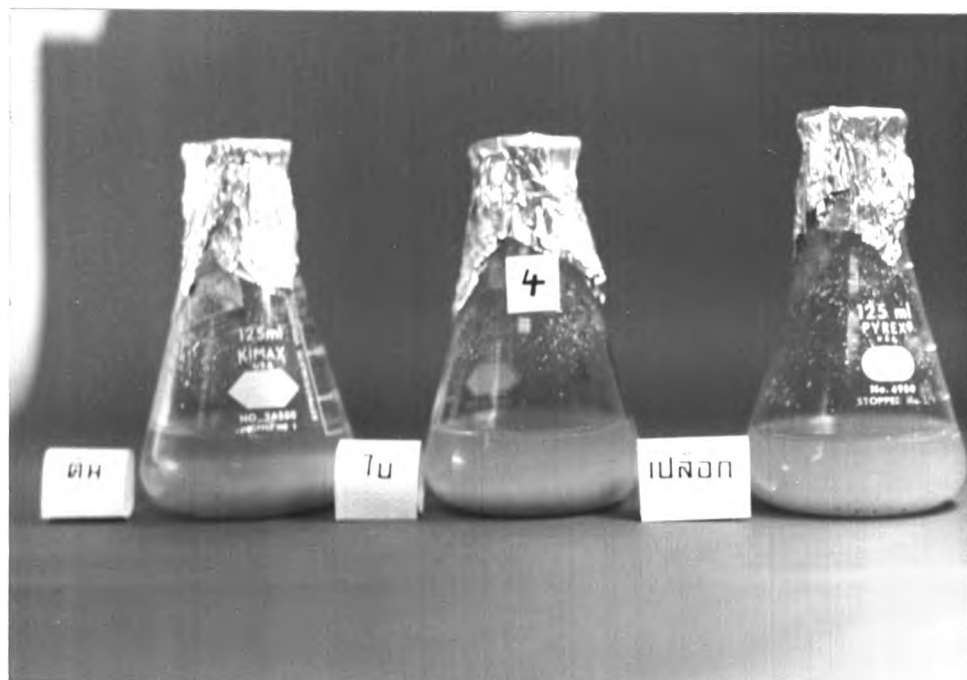
เมื่อนำกลุ่มเซลล์แคลลัสมาเพาะเลี้ยงในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm (วิธีข้อ 2.10) พบว่าในระยะเริ่มต้นเซลล์ต้นและเปลือก ส่วนใหญ่มีสีเหลืองสด ในขณะที่เซลล์ใบมีสีเหลืองเข้มกว่าและจะสังเกตเห็นว่าเซลล์เริ่มเจริญมีความหนาแน่นเพิ่มขึ้นเห็นชัดตั้งแต่สัปดาห์ที่ 3 จนมีความหนาแน่นสูงสุดที่ 5-6 สัปดาห์จากนั้นความหนาแน่นลดลง เซลล์มีสีคล้ำขึ้นและออกสีน้ำตาลในช่วงอายุ 8 สัปดาห์ โดยที่ความหนาแน่นของเซลล์ใบลดลงมากกว่าเซลล์ต้นและเซลล์เปลือก นอกจากนี้สีของเซลล์ใบออกไปทางสีน้ำตาลในขณะที่เซลล์ต้นและเซลล์เปลือกมีสีเหลืองคล้ำ (รูปที่ 9, 10 และ 11)

3.3 วิธีวัดการเจริญของเซลล์พืชแขวนลอย

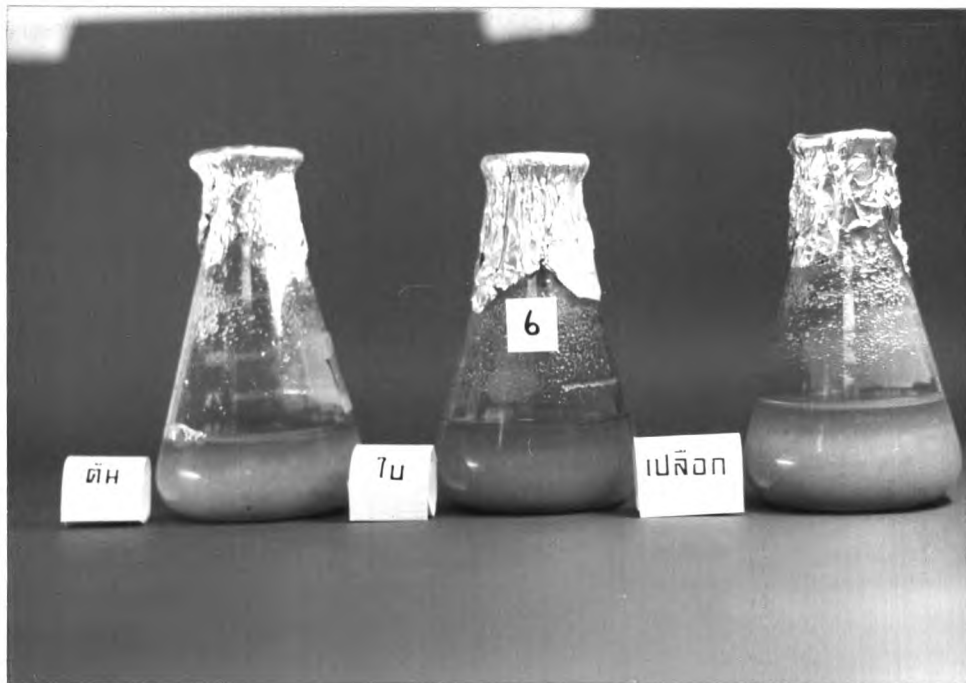
ในการวิจัยนี้ได้ทดลองเปรียบเทียบสหสัมพันธ์ของการเจริญของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่าซึ่งวัดด้วยค่า PCV น้ำหนักแห้ง และปริมาณโปรตีน ในระหว่างการเจริญเป็นระยะเวลา 12 สัปดาห์ โดยทำการเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนต้นในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm ในสภาวะมาตรฐาน คือ เซ้าที่ 80-100 รอบต่อ

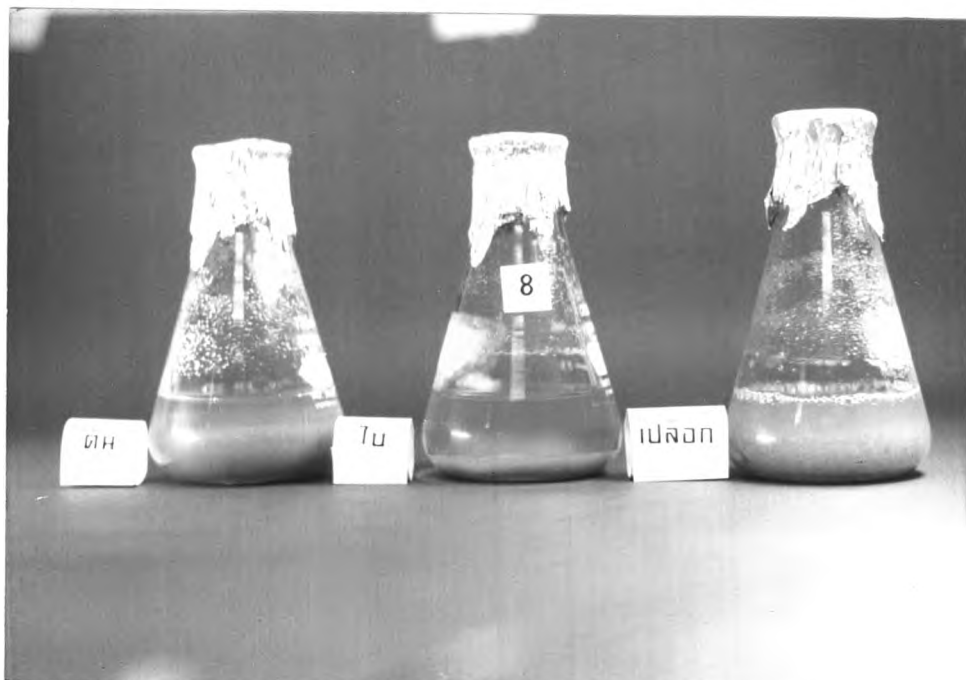
รูปที่ 8 ลักษณะแคลลัสจากส่วนต้น ๗๒ และเปล็อกของพืชไช้เน่า

รูปที่ 9 เซลล์แขวนลอยส่วนต้น ๗๒ และเปล็อกของพืชไช้เน่า
ในอาหารเหลวเมื่ออายุ 4 สัปดาห์

รูปที่ 10 เซลล์แขวนลอยส่วนต้น ใบ และเปลือกของฟิชไข่เน่า
ในอาหารเหลวเมื่ออายุ 6 สัปดาห์

รูปที่ 11 เซลล์แขวนลอยส่วนต้น ใบ และเปลือกของฟิชไข่เน่า
ในอาหารเหลวเมื่ออายุ 8 สัปดาห์

นาที่ โดยได้รับแสงที่ 2,000 ลักซ์ 16 ชั่วโมงต่อวัน ที่อุณหภูมิ $25 \pm 2^{\circ} \text{C}$ ในขวดรูปชมพู่ ปริมาตร 125 มล. ใช้ปริมาณเพาะเลี้ยง 50 มล. เก็บตัวอย่างสัปดาห์ละครั้ง เพื่อศึกษาการเจริญเป็นค่า PCV น้ำหนักแห้งและปริมาณโปรตีน (วิธีข้อ 2.11)

ผลการทดลอง (ตารางที่ 2 และรูปที่ 12) พบว่าการวิเคราะห์หาค่าน้ำหนักแห้งและปริมาณโปรตีน โดยใช้ปริมาณของเซลล์เพาะเลี้ยง 1 มล. หรือมากกว่านี้ 10 เท่า เทียบกับค่า PCV เมื่อใช้ปริมาณ 10 มล. จะให้รูปแบบของการเจริญคล้ายคลึงกันคือเซลล์แขวนลอยที่เริ่มต้นจากค่า PCV 3 % จะมีการเจริญในแบบพหุคูณ (Logarithmic Growth) โดยเข้าสู่ระยะการเจริญสูงสุดในเวลาใกล้เคียงกัน ประมาณสัปดาห์ที่ 9 หลังจากนั้นค่าน้ำหนักแห้งและปริมาณโปรตีนจะลดลงอย่างรวดเร็ว ในขณะที่ค่าเปอร์เซ็นต์ของ PCV ไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก เมื่อวิเคราะห์ผลของการติดตามการเจริญโดยใช้ค่าน้ำหนักแห้งจากเซลล์แขวนลอย 1 และ 10 มล. จะให้ผลการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (วิเคราะห์โดยวิธี Analysis of Variance, ภาคผนวกที่ 5) โดยมีค่า degree of freedom 0.03 ที่ความเชื่อมั่น 99 % ส่วนการวิเคราะห์ปริมาณโปรตีนจากเซลล์แขวนลอย 1 และ 10 มล. พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยมีค่า degree of freedom 11.24 ที่ความเชื่อมั่น 99 %

3.4 การศึกษาผลกระทบของความหนาแน่นของเซลล์เริ่มต้นต่อการเจริญของเซลล์แขวนลอย ส่วนต้นของพืชไช้เน่า

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยจากส่วนต้นของพืชไช้เน่า โดยใช้ความหนาแน่นของเซลล์เริ่มต้นต่างกัน ค่าน้ำหนักแห้งเริ่มต้นในช่วงตั้งแต่ 0.002 กรัม ถึง 0.005 กรัม ทำการเพาะเลี้ยงในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm ที่สภาวะมาตรฐาน (วิธีข้อ 2.10)

ผลการทดลอง (รูปที่ 13) พบว่าระยะเวลาของช่วง lag phase ขึ้นอยู่กับความหนาแน่นของเซลล์เริ่มต้น จะเห็นได้ว่าความหนาแน่นของเซลล์เริ่มต้นระดับต่ำทำให้ระยะ lag phase เพิ่มขึ้น ซึ่งทำให้การเจริญเข้าสู่ระยะ log phase จนถึงการเจริญสูงสุดเป็นเวลาเพิ่มขึ้นเช่นกัน เมื่อค่าน้ำหนักแห้งเริ่มต้นอยู่ในช่วง 0.002 - 0.003 กรัม ระยะ lag phase

ตารางที่ 2 การเจริญของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่าโดยการวัด Packed Cell Volume (PCV) โคส่มตัวอย่างจากเซลล์แขวนลอย 10 มล. คำนวณหนักแห้ง และปริมาณโปรตีน โคส่มตัวอย่างจากเซลล์แขวนลอย 1 และ 10 มล.

Week	PCV (%)	Dry Weight (g)/ 1 ml culture	Dry Weight (g)/10 ml culture	Protein (mg)/1 ml culture	Protein mg/10 ml culture
0	3	0.0011 [*]	0.0117 [*]	0.182 ^{**}	0.960 ^{**}
1	5	0.0018	0.0145	0.268	1.360
2	6	0.0024	0.0154	0.431	2.234
3	7	0.0029	0.0247	0.529	2.910
4	9	0.0034	0.0319	0.837	7.360
5	15	0.0045	0.0483	1.187	10.800
6	23	0.0069	0.0653	1.922	15.500
7	31	0.0081	0.0927	2.346	17.200
8	35	0.0107	0.1156	2.524	19.140
9	42	0.0129	0.1261	2.808	24.000
10	41	0.0115	0.1120	2.650	21.178
11	37	0.0102	0.0935	2.437	18.216
12	35	0.0086	0.0818	2.177	16.171

* วิเคราะห์ทางสถิติโดยวิธีแวนเรียนซ์ ค่า $F = 0.03$ ที่ความเชื่อมั่น 99%

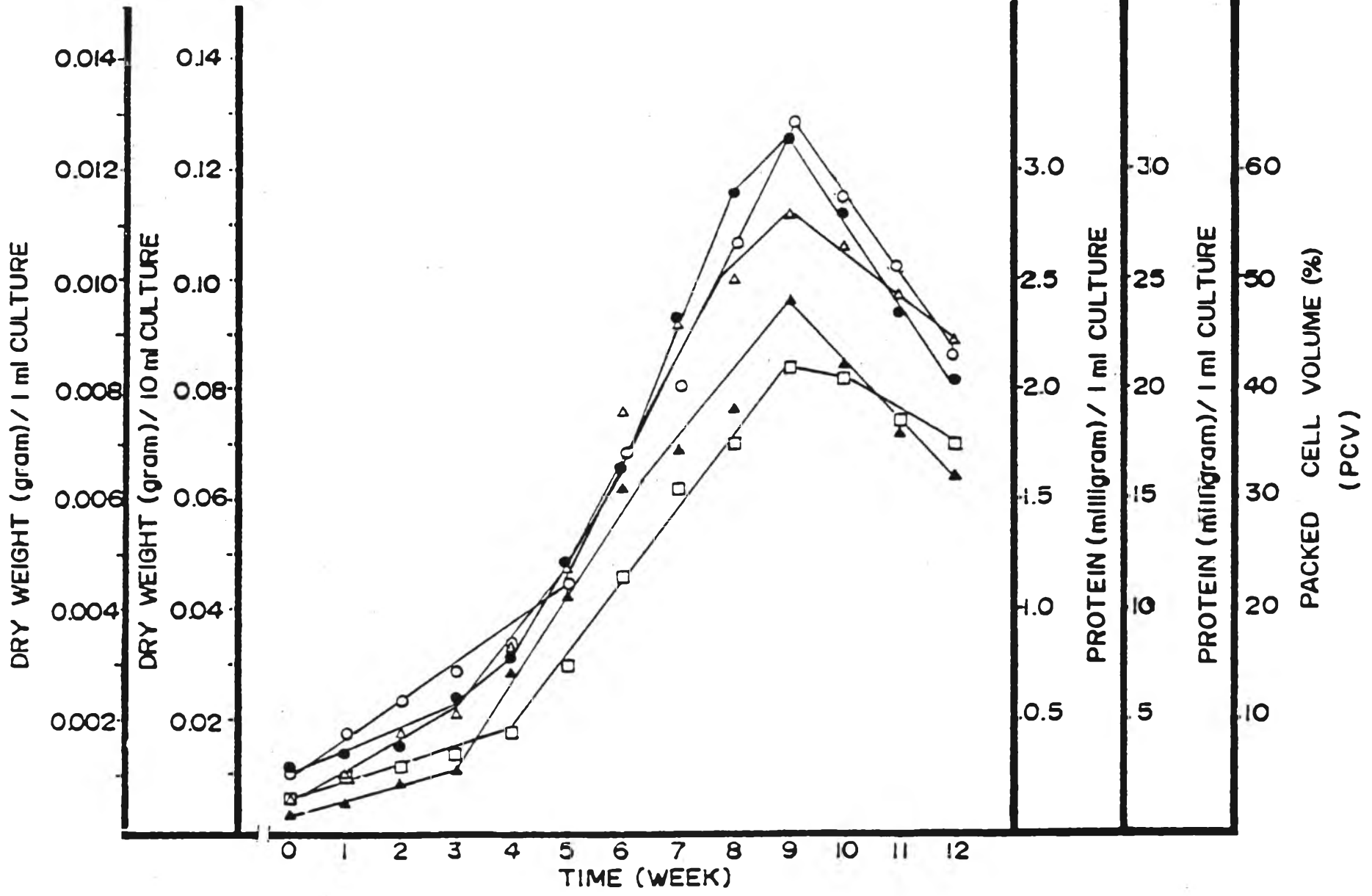
** วิเคราะห์ทางสถิติโดยวิธีแวนเรียนซ์ ค่า $F = 11.24$ ที่ความเชื่อมั่น 99%

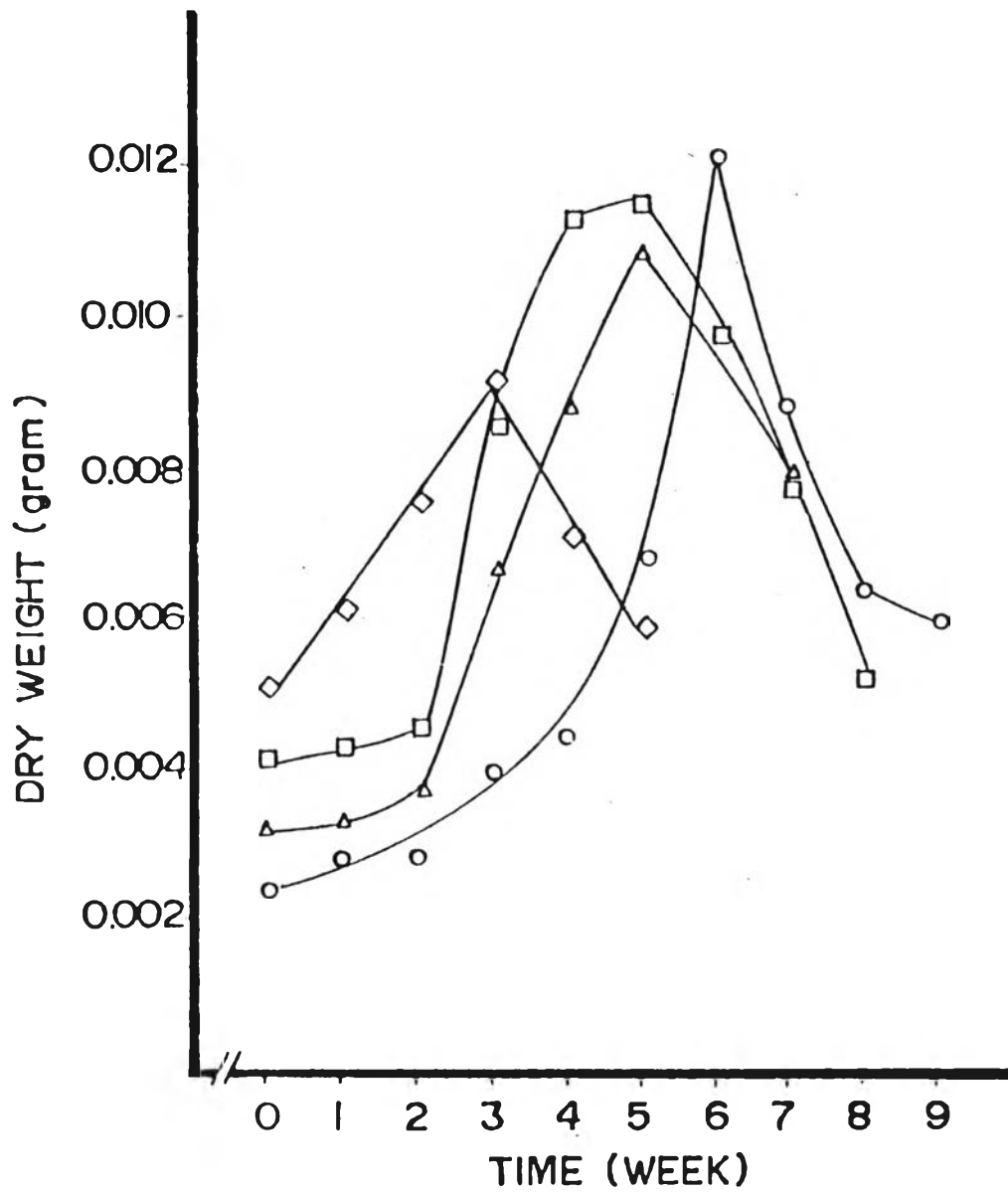
(ภาคผนวกที่ 5)

รูปที่ 12 รูปแบบการเจริญของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่าเมื่อวัดการเจริญในอาหาร
สูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm ในสภาวะมาตรฐาน
ของการทดลอง

- Packed Cell Volume, PCV (%)
- Dry Weight (g)/ 1 ml Culture
- Dry Weight (g)/10 ml Culture
- △—△ Protein (mg)/1 ml Culture
- ▲—▲ Protein (mg)/1 ml Culture

รูปที่ 12

รูปที่ 13 การเจริญของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไซ่น้ำที่ความหนาแน่นของเซลล์เริ่มต้นต่างๆ กัน

- น้ำหนักแห้งเริ่มต้น 0.002-0.003 กรัม
- △—△ น้ำหนักแห้งเริ่มต้น 0.003-0.004 กรัม
- น้ำหนักแห้งเริ่มต้น 0.004-0.005 กรัม
- ◇—◇ น้ำหนักแห้งเริ่มต้น 0.005 กรัมขึ้นไป

เป็นเวลาประมาณ 2-3 สัปดาห์ จึงเข้าสู่ระยะ log phase จนเจริญสูงสุดในสัปดาห์ที่ 6 ในขณะที่ค่าน้ำหนักแห้งเริ่มต้นในช่วง 0.003 - 0.005 กรัม มีระยะ lag phase ไม่เกิน 2 สัปดาห์ และเจริญสูงสุดในสัปดาห์ที่ 5 และเมื่อค่าน้ำหนักแห้งเริ่มต้นสูงตั้งแต่ 0.005 กรัม ขึ้นไปพบว่าไม่มีช่วง lag phase เซลล์เจริญเข้าสู่ระยะ log phase จนมีค่าการเจริญสูงสุดในสัปดาห์ที่ 3 การที่ความหนาแน่นเริ่มต้นของเซลล์แตกต่างกันไม่ได้มีผลกระทบต่อการเจริญในระยะ log phase โดยที่เซลล์ยังมีแบบแผนการเจริญจากระยะ log phase จนเข้าสู่ระยะ stationary phase เหมือนกัน คือ ระยะเวลาจาก log phase จนมีการเจริญสูงสุด ประมาณ 3 สัปดาห์

3.5 การเจริญ การผลิตเบตา-เอคไดโชน และลักษณะเซลล์แขวนลอยของพืชไช้เน่า

3.5.1 การเจริญและการผลิตเบตา-เอคไดโชนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่า

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์ที่ได้จากส่วนต้นของพืชไช้เน่าในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm (วิธีข้อ 2.10) เริ่มต้นความหนาแน่นของเซลล์ด้วยค่า PCV เท่ากับ 15 % มล. วัดการเจริญด้วยค่าน้ำหนักแห้งทุกสัปดาห์และวิเคราะห์หาปริมาณเบตา-เอคไดโชน ด้วยเทคนิค HPLC ตามช่วงการเจริญ

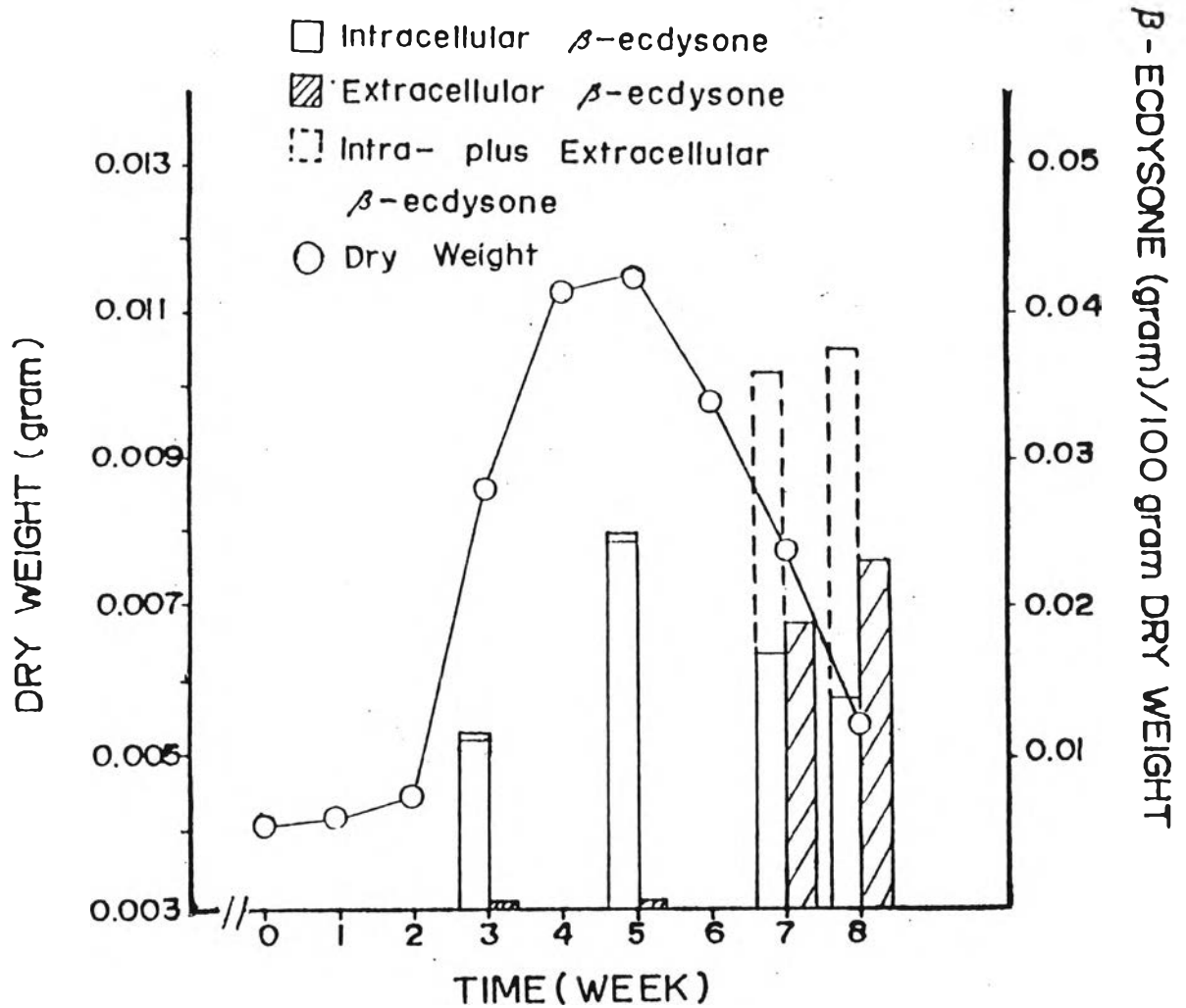
ผลการทดลอง (ตารางที่ 3 และรูปที่ 14) พบว่าเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่าเริ่มเจริญเข้าสู่ log phase ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2 และ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 5 โดยมีค่าน้ำหนักแห้งสูงสุดเท่ากับ 0.0117 กรัม จากนั้นลดลงอย่างรวดเร็วเหลือเพียง 0.0078 กรัม ในสัปดาห์ที่ 7

ผลการวิเคราะห์ปริมาณของเบตา-เอคไดโชน พบว่าเบตา-เอคไดโชนภายในเซลล์ (Intracellular β -ecdysone) เพิ่มขึ้นตามการเจริญของเซลล์จนมีปริมาณสูงสุดในช่วงเริ่มเข้าสู่ stationary phase ที่สัปดาห์ที่ 5 โดยมีค่า 0.0245 กรัมเปอร์เซ็นต์ จากนั้นปริมาณลดลงอย่างรวดเร็วจนเหลือเพียง 0.0171 กรัมเปอร์เซ็นต์ ในสัปดาห์ที่ 7 สำหรับปริมาณ เบตา-เอคไดโชน ภายนอกเซลล์ (Extra cellular β -ecdysone) ที่การ

ตารางที่ 3 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดโซนของเซลล์แชนวเลอซส่วนต้นของพืช
 ไซ้เน้าในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) ± S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0041 ±0.0003	<-----ND [*] ----->				
1	0.0042 ±0.0005	<-----ND [*] ----->				
2	0.0045 ±0.0009	<-----ND [*] ----->				
3	0.0086 ±0.0011	3.63	130	0.0114	0.0004	0.0118
4	0.0113 ±0.0009	<-----ND [*] ----->				
5	0.0115 ±0.0007	1.24	45	0.0245	0.0005	0.0250
6	0.0098 ±0.0004	<-----ND [*] ----->				
7	0.0078 ±0.0005	1.32	72	0.0171	0.0189	0.0361
8	0.0052 ±0.0002	1.18	105	0.0142	0.0232	0.0374

* not determined value

รูปที่ 14 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่า ในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm วิเคราะห์การเจริญและผลิตภัณ์ตามวิธีมาตรฐานของการทดลอง

เจริญระยะ log phase จนถึงระยะก่อนเข้าสู่ stationary phase ตรวจวิเคราะห์ได้ค่าต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณภายในเซลล์ ปริมาณเบตาเอค-โคโคโซนภายนอกเซลล์จะเพิ่มขึ้นมากอย่างเห็นชัดในสัปดาห์ที่ 7 ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับปริมาณภายในเซลล์ และ ปริมาณเพิ่มขึ้นเป็น 0.0232 กรัมเปอร์เซ็นต์ในสัปดาห์ที่ 8 ซึ่งมีค่าเป็น 1.6 เท่า ของปริมาณภายในเซลล์ ผลรวมของเบตา-เอคโคโคโซน ทั้งภายในและภายนอกเซลล์ประมาณ 0.0374 กรัมเปอร์เซ็นต์ในสัปดาห์ที่ 8

3.5.2 ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่า

ลักษณะเซลล์ส่วนต้นในช่วง log phase ภายถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์ จะเห็นว่า มีเซลล์รูปร่างและขนาดต่าง ๆ กัน ทั้งรูปกลมและรูปยาว (รูปที่ 15 ก) โดยมีเซลล์รูปกลมจำนวนมากกว่ารูปยาว เซลล์รูปทรงกลมส่วนใหญ่มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางไม่เกิน 100 ไมโครเมตร ภายในเซลล์เห็นบริเวณที่เป็นนิวเคลียสตรงกลางเด่นชัด ส่วนน้อยเป็นเซลล์ที่มีขนาดใหญ่เส้นผ่าศูนย์กลางตั้งแต่ 100 ไมโครเมตรขึ้นไป ซึ่งภายในเซลล์มีไซโตพลาสซึม (cytoplasm) และบริเวณที่เป็นนิวเคลียส (nucleus) ชัดเจน (รูปที่ 15 ข)

ลักษณะเซลล์ส่วนต้นในช่วง stationary phase มีเซลล์รูปกลม และรูปยาว เช่นเดียวกัน เซลล์รูปกลมมีทั้งขนาดใหญ่และเล็ก นอกจากนี้มีรูปร่างผิดปกติ ขอบเซลล์ไม่เป็นรูปร่างที่แน่นอน ตลอดจนเซลล์ที่แตกสลายเหลือแต่เศษเซลล์ (รูปที่ 16 ก) และนิวเคลียสในเซลล์ส่วนใหญ่จะมีขนาดเล็กลงจนสังเกตไม่ค่อยชัด ไซโตพลาสซึมมีสีเข้มขึ้น สังเกตเห็นช่องว่างระหว่างขอบเซลล์กับไซโตพลาสซึมเพิ่มขึ้น (รูปที่ 16 ข)

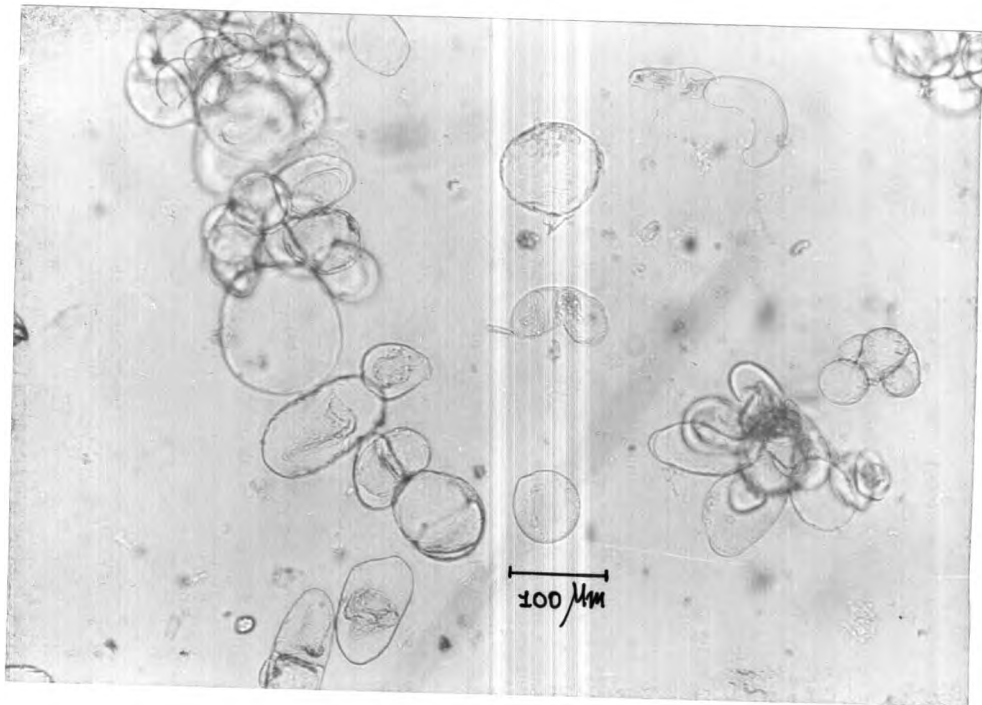
3.5.3 การเจริญและการผลิตเบตา-เอคโคโคโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนใบของพืชไช้เน่า

เมื่อเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อส่วนใบของพืชไช้เน่าในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm เริ่มต้นความหนาแน่นของเซลล์ด้วยค่า PCV 15 % วัดการเจริญด้วยค่าน้ำหนักแห้งทุกสัปดาห์ และวิเคราะห์หาปริมาณ เบตา-เอคโคโคโซนด้วยเทคนิค HPLC ตามช่วงการเจริญ ผลการทดลอง (ตารางที่ 4 และ รูปที่ 17) พบว่าเซลล์เริ่มเจริญเข้าสู่ log phase ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 2 และ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 5 มีค่าน้ำหนัก

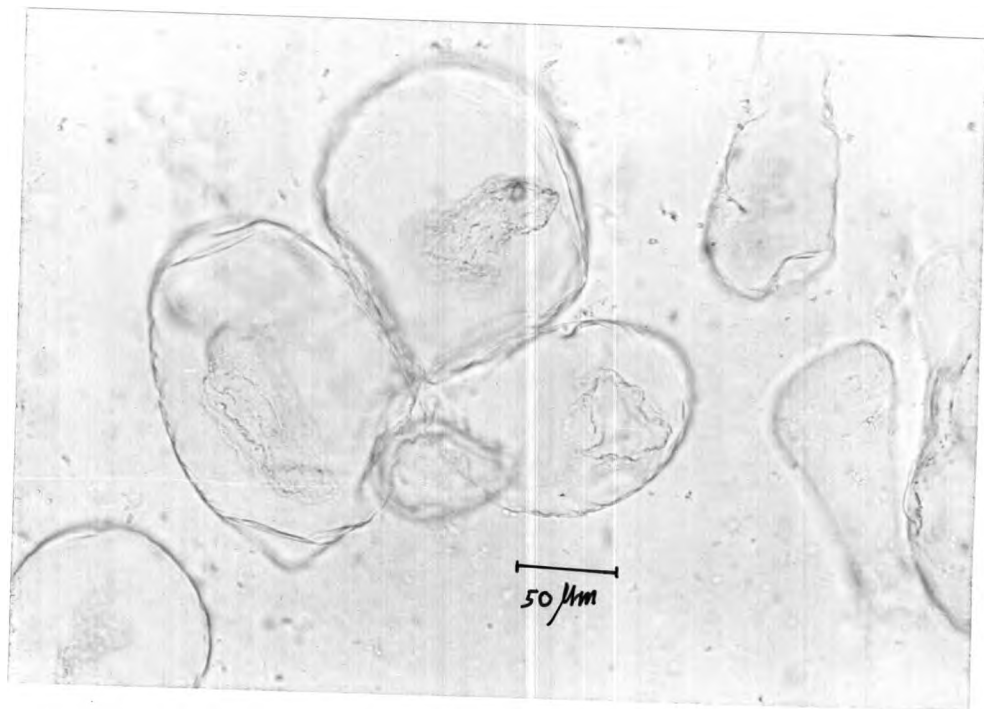
รูปที่ 15 ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่าในระบะการเจริญช่วง log phase
ในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
ถ่ายภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์ Nikon UFX-11

ก. กำลังขยาย 2.5x10

ข. กำลังขยาย 2.5x20

รูปที่ 15 ก

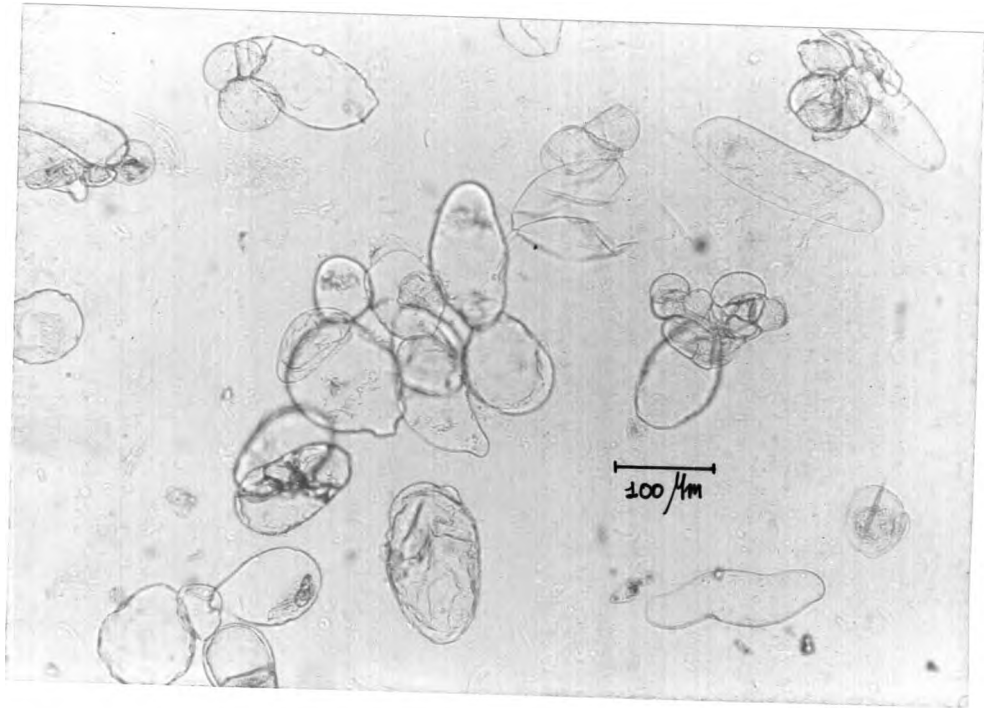

รูปที่ 15 ข

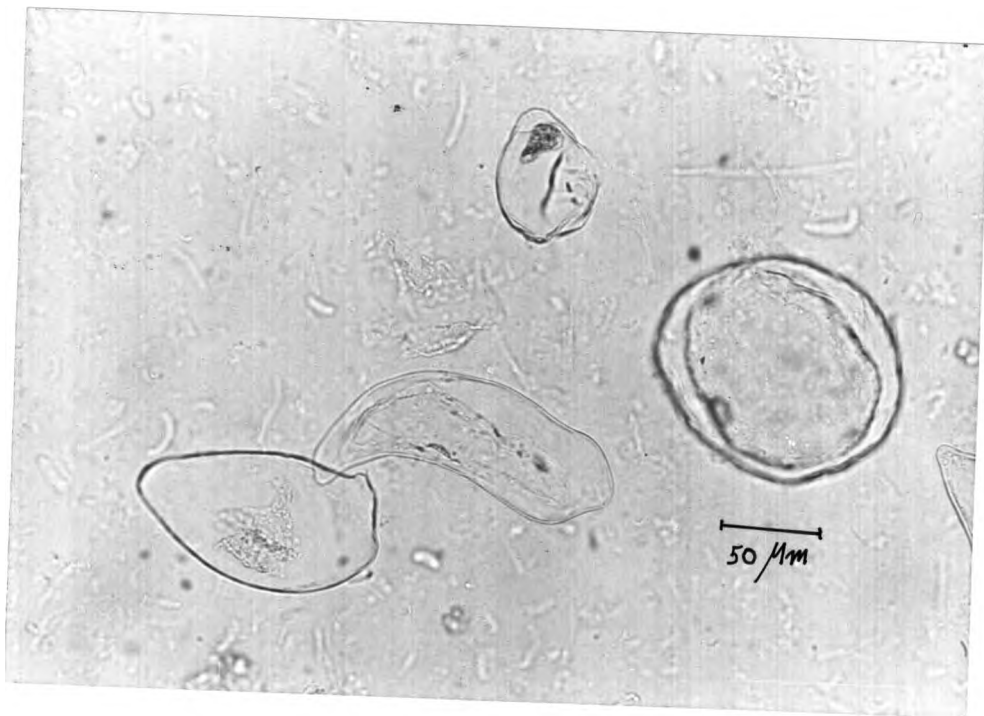
รูปที่ 16 ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนใต้ของพืชไช้เน่าในระยะการเจริญช่วง stationary phase ในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ถ่ายภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์ Nikon UFX-11

ก. กำลังขยาย 2.5x10

ข. กำลังขยาย 2.5x20

รูปที่ 16 ก

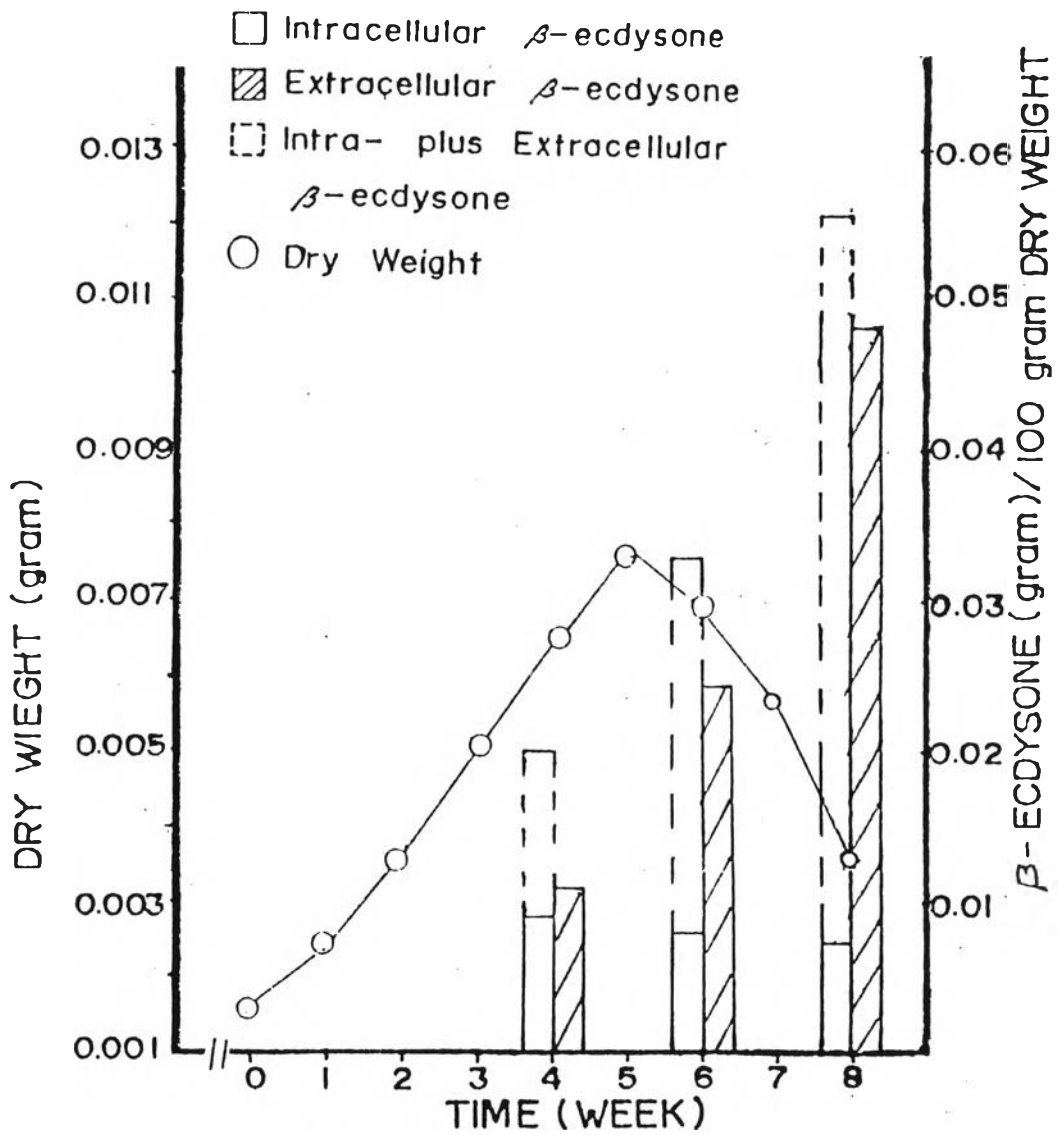

รูปที่ 16 ข

ตารางที่ 4 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดซินของเซลล์แขวนลอยส่วนใบของพืช
 ใช้น้ำในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 ในสภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) ± S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0018 ± 0.0003	<-----ND ^m ----->				
1	0.0025 ± 0.0002	<-----ND ^m ----->				
2	0.0035 ± 0.0004	<-----ND ^m ----->				
3	0.0051 ± 0.0003	<-----ND ^m ----->				
4	0.0086 ± 0.0003	1.93	190	0.0093	0.0110	0.0203
5	0.0077 ± 0.0003	<-----ND ^m ----->				
6	0.0069 ± 0.0007	1.65	200	0.0083	0.0246	0.0329
7	0.0057 ± 0.0003	<-----ND ^m ----->				
8	0.0036 ± 0.0003	1.57	223	0.0074	0.0483	0.0557

† not determined value

รูปที่ 17

การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดไซนของเซลล์แขวนลอยส่วนใบของพืชไช้เฒ่า ในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm วิเคราะห์การเจริญและผลิตภัณฑ์ตามวิธีมาตรฐานของการทดลอง

แห้งสูงสุดของเซลล์ต่ำกว่าค่าน้ำหนักแห้งสูงสุดของเซลล์ต้นประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์ จากนั้น การเจริญลดลงอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกับเซลล์แขวนลอยส่วนต้น

ผลการวิเคราะห์ปริมาณของ เบตา-เอคโตโซน พบว่าเบตา-เอคโตโซนภายในเซลล์ระยะ log phase ในสัปดาห์ที่ 4 มีค่าน้อยกว่าปริมาณในเซลล์ต้นประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์ ระดับเบตา-เอคโตโซนภายในเซลล์ลดลงเล็กน้อยเมื่อเข้าสู่ช่วง stationary phase ในสัปดาห์ที่ 6 และ 8 ตามลำดับ เมื่อติดตามการผลิตเบตา-เอคโตโซนภายนอกเซลล์จะเห็นได้ว่าเซลล์แขวนลอยส่วนใบจะผลิตเบตา-เอคโตโซนภายนอกเซลล์ได้สูงกว่าระดับที่วัดได้ภายในเซลล์ซึ่งเมื่อเข้าสู่ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 6 ปริมาณเบตา-เอคโตโซนภายนอกเซลล์ถึงเพิ่มสูงมากกว่าภายในเซลล์ถึงเกือบ 3 เท่า การวัดระดับเบตา-เอคโตโซนในสัปดาห์ที่ 8 ให้ผลยืนยันว่าเซลล์แขวนลอยส่วนใบของพืชไร่เน่าจะปล่อยฮอร์โมนออกสู่ภายนอกเซลล์มากกว่า ที่มีภายในเซลล์ถึง 6.5 เท่า ปริมาณเบตา-เอคโตโซน ทั้งภายในและภายนอกเซลล์ของเซลล์ใบรวมกันใน สัปดาห์ที่ 8 เพิ่มขึ้นสูงถึง 0.0557 กรัมเปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าปริมาณสูงสุดในเซลล์ต้นถึงเกือบ 50 เปอร์เซ็นต์

3.5.4. ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนใบของพืชไร่เน่า

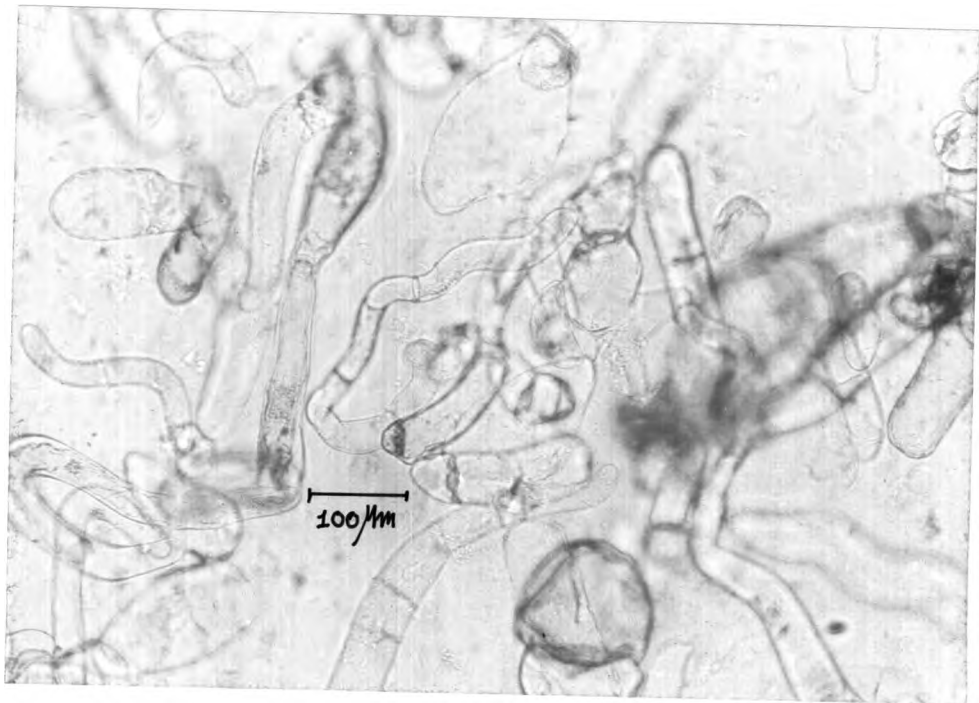
ลักษณะของเซลล์แขวนลอยส่วนใบของพืชไร่เน่าในช่วงการเจริญ log phase ภายถ่ายจากกล้องจุลทรรศน์จะเห็นว่ามีเซลล์รูปร่างและขนาดต่างๆ กัน ทั้งรูปกลมและรูปยาว โคขส่วนใหญ่มักเป็นเซลล์รูปยาวต่อกันเป็นสาย (รูปที่ 18 ก) ภายในเซลล์เห็นบริเวณที่เป็นนิวเคลียสอยู่บริเวณกลางเซลล์ และไซโทพลาสซึมขยายเต็มเซลล์ (รูปที่ 18 ข)

ลักษณะเซลล์ส่วนใหญ่ในช่วง stationary phase มีเซลล์ทั้งรูปกลมและรูปยาวโคขส่วนใหญ่มักเป็นเซลล์รูปยาวต่อกันเป็นสายเช่นกัน สังเกตเห็นผนังเซลล์ชัดเจนขึ้น (รูปที่ 19 ก) ภายในเซลล์ไซโทพลาสซึมมีสีเข้มขึ้น มีช่องว่างระหว่างขอบเซลล์ และไซโทพลาสซึมมากขึ้น ขอบเซลล์จางมากขึ้น และขนาดของนิวเคลียสเล็กจนเกือบมองไม่เห็น (รูปที่ 19 ข)

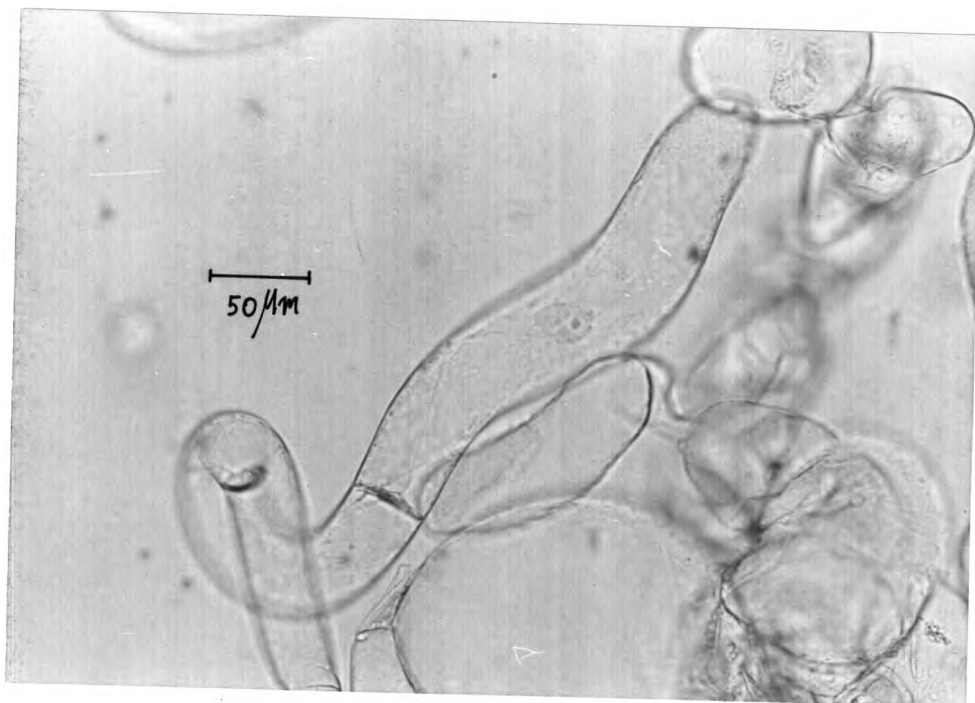
รูปที่ 18 ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนใบของพืชไช้เน่าจากส่วนในช่วง log phase
ในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
ถ่ายภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์ Nikon UFX-11

ก. กำลังขยาย 2.5 X 10

ข. กำลังขยาย 2.5 X 20

รูปที่ 18 ก

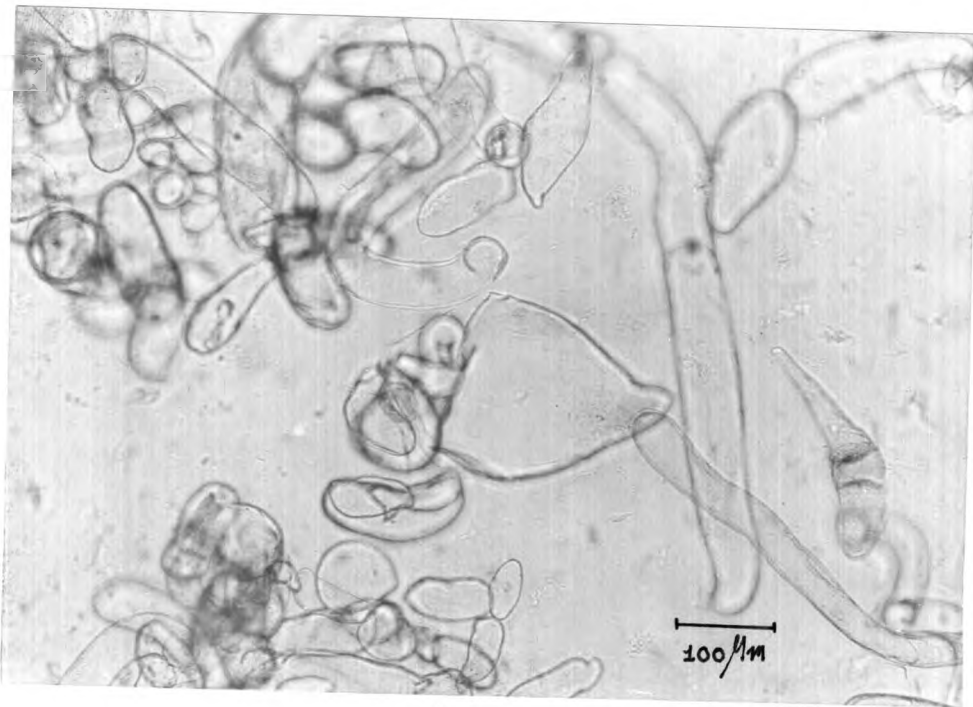

รูปที่ 18 ข

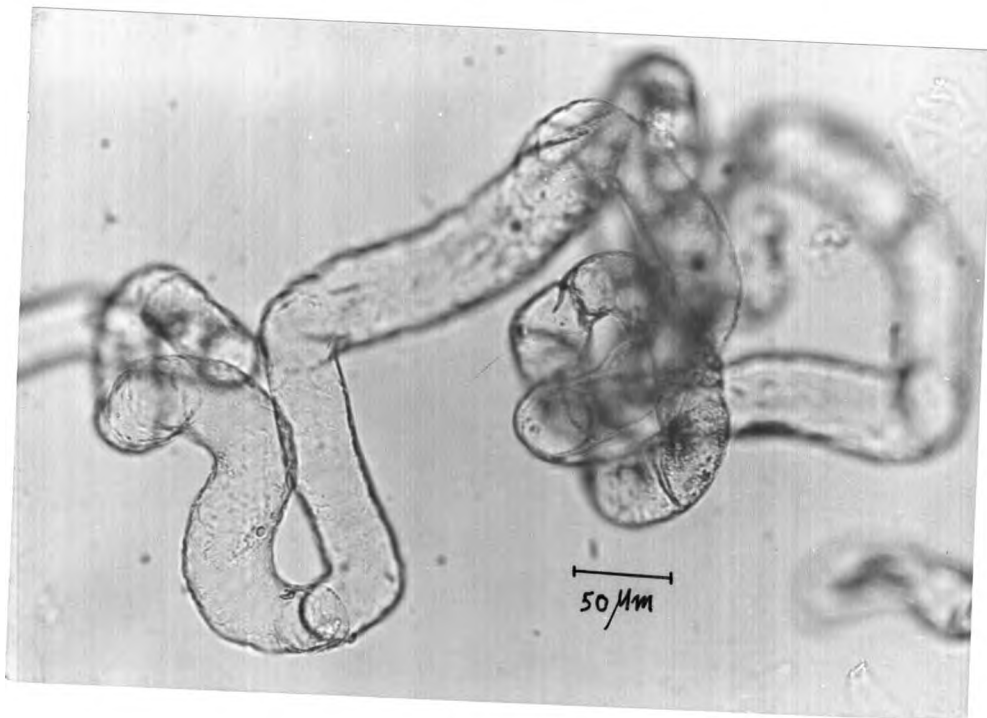
รูปที่ 19 ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนใบของพืชไช้เน่าจากในช่อง stationary phase
ในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
ถ่ายภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์ Nikon UFX-11

ก. กำลังขยาย 2.5 X 10

ข. กำลังขยาย 2.5 X 20

รูปที่ 19 ก

รูปที่ 19 ข

3.5.5 การเจริญและการผลิตเบตา-เอคโดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนเปลือกของพืชไช้เน่า

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนเปลือกของพืชไช้เน่าในอาหารเหลว 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm เริ่มต้นความหนาแน่นของเซลล์ด้วยค่า PCV 15 % วัดการเจริญด้วยค่าน้ำหนักแห้งทุกสัปดาห์และวิเคราะห์หาปริมาณเบตา-เอคโดโซนด้วยเทคนิค HPLC ตามช่วงการเจริญ 7 สัปดาห์

ผลการทดลอง (ตารางที่ 5 และรูปที่ 20) พบว่าเซลล์เปลือกเริ่มเจริญเข้าสู่ช่วง log phase ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 และเข้าสู่ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 3-4 มีค่าน้ำหนักแห้งสูงสุด 0.0121 กรัม ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับเซลล์ต้น หลังจากเจริญสูงสุดแล้วการเจริญลดลงอย่างรวดเร็วจนมีค่าน้ำหนักแห้ง เหลือเพียง 0.0085 กรัม ในสัปดาห์ที่ 7

ผลการวิเคราะห์ปริมาณเบตา-เอคโดโซน พบว่าเบตา-เอคโดโซนภายในเซลล์ที่สัปดาห์ที่ 3 ซึ่งเริ่มเข้าสู่ช่วงปลายของ log phase มีค่าใกล้เคียงกับในเซลล์ต้น เมื่อเริ่มเข้าสู่ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 5 ปริมาณเบตา-เอคโดโซนภายในเซลล์ค่อยๆ ลดลงจนมีค่าเท่ากับ 0.0236 กรัมเปอร์เซ็นต์เมื่อเข้าสู่สัปดาห์ที่ 7 ซึ่งค่านี้สูงกว่าที่วัดได้ในเซลล์ต้นในสัปดาห์ที่ 7 เกือบ 38 เปอร์เซ็นต์ สำหรับปริมาณเบตา-เอคโดโซนมีการเพิ่มแบบเดียวกับในเซลล์คือในช่วง log phase มีปริมาณน้อยมากเมื่อเทียบกับปริมาณภายในเซลล์ในสัปดาห์ที่ 6 และ 7 ตามลำดับ โดยที่ปริมาณภายนอกเซลล์และภายในเซลล์มีค่าใกล้เคียงกัน

อย่างไรก็ตามผลรวมของปริมาณเบตา-เอคโดโซนทั้งภายในและภายนอกเซลล์ที่วิเคราะห์ได้จากเซลล์เปลือกเพาะเลี้ยงมีค่าสูงกว่าที่วัดได้จากเซลล์ต้นเพาะเลี้ยงในสัปดาห์ที่ 7 ซึ่งมีน้ำหนักแห้งใกล้เคียงกัน ประมาณ 25 เปอร์เซ็นต์

3.5.6 ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนเปลือกของพืชไช้เน่า

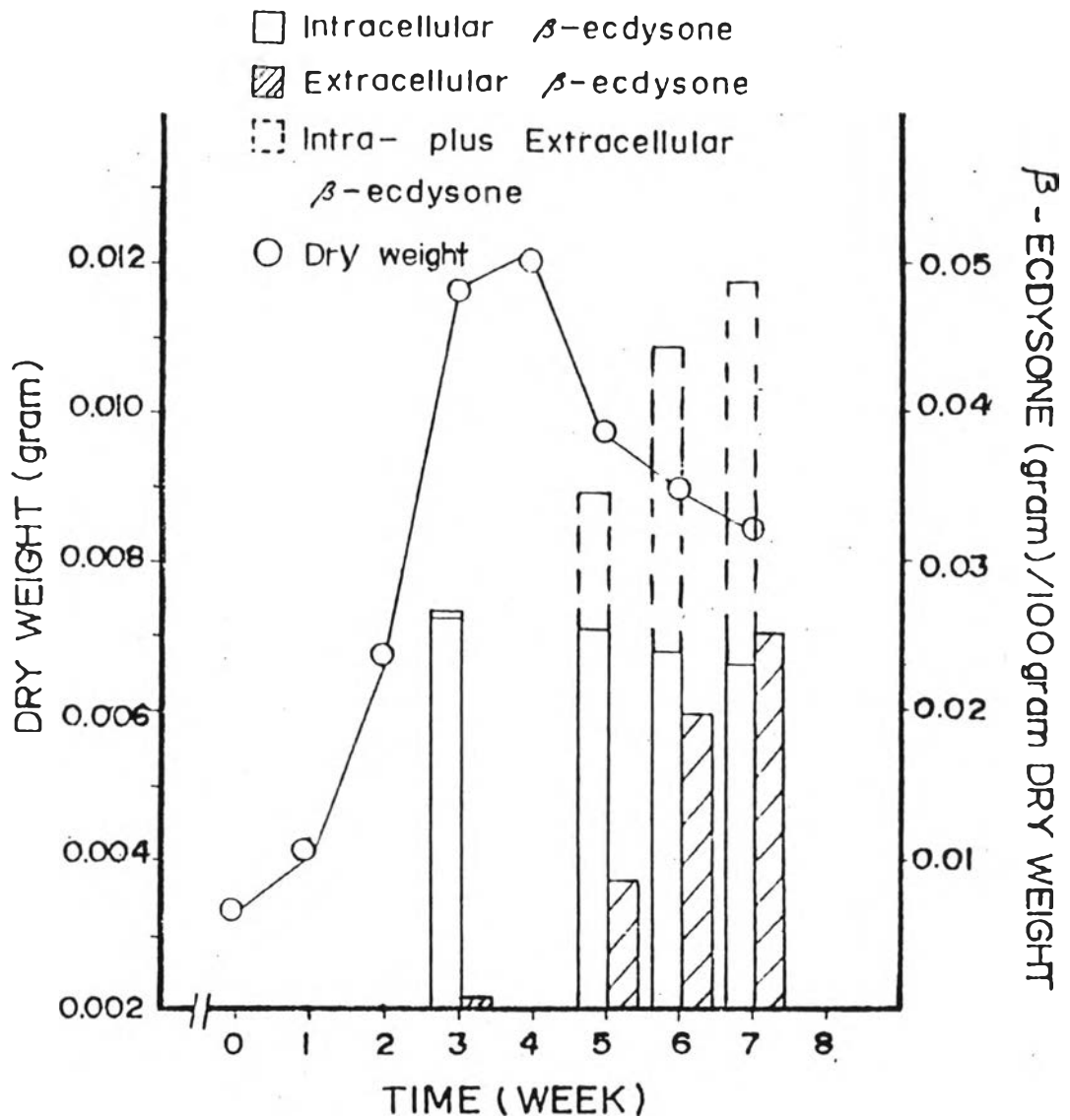
ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนเปลือกของพืชไช้เน่าในช่วงการเจริญ log phase จากภาพถ่ายกล้องจุลทรรศน์ จะเห็นว่ามีเซลล์รูปร่างและขนาดต่างๆ คละกันไปทั้งรูปกลมและรูปยาว (รูปที่ 21 ก) โดยที่บางเซลล์เห็นบริเวณที่เป็นนิวเคลียสค่อนข้างชัด (รูปที่ 21 ข)

ลักษณะเซลล์ส่วนเปลือกในช่วง stationary phase จะเห็นขอบเขตของ

ตารางที่ 5 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคดิโชนของเซลล์แขวนลอยส่วนเปลือกของพืชไช้เน่าในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) \pm S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry weight	Total β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight.
0	0.0034 \pm 0.0004	<-----ND ^m ----->				
1	0.0041 \pm 0.0004	<-----ND ^m ----->				
2	0.0068 \pm 0.0003	<-----ND ^m ----->				
3	0.0117 \pm 0.0005	3.16	72	0.0272	0.0008	0.0280
4	0.0121 \pm 0.0003	<-----ND ^m ----->				
5	0.0098 \pm 0.0012	2.09	100	0.0258	0.0091	0.0349
6	0.0090 \pm 0.0008	1.05	45	0.0244	0.0205	0.0449
7	0.0085 \pm 0.0001	1.74	60	0.0238	0.0255	0.0491

* not determined value

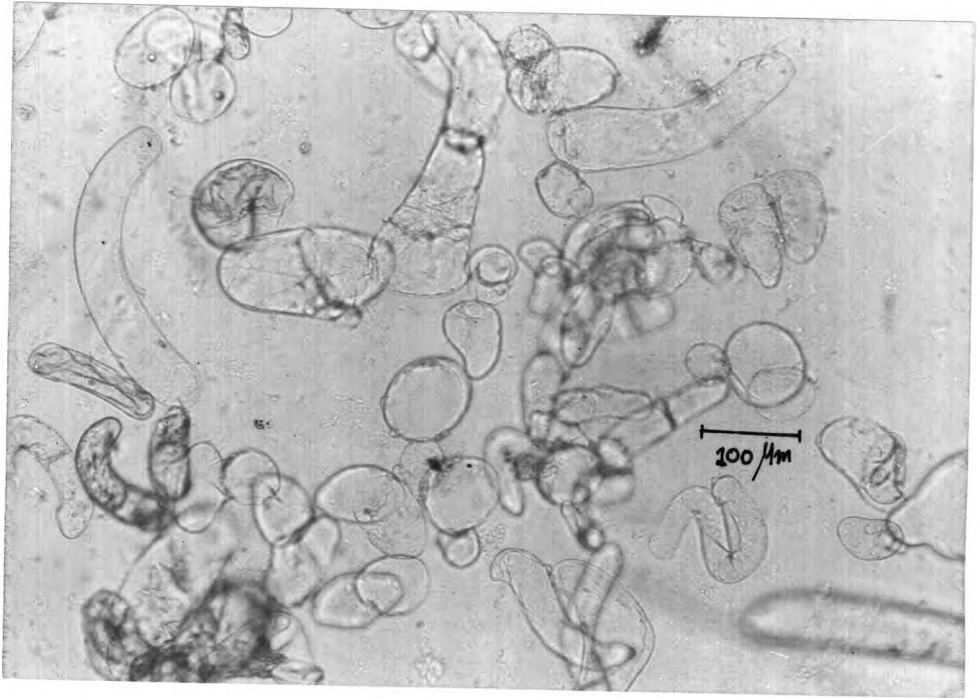
รูปที่ 20

การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนเปลือกของพืชไช้เน่า ในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm วิเคราะห์การเจริญและผลิตภัณฑ์ตามวิธีมาตรฐานของการทดลอง

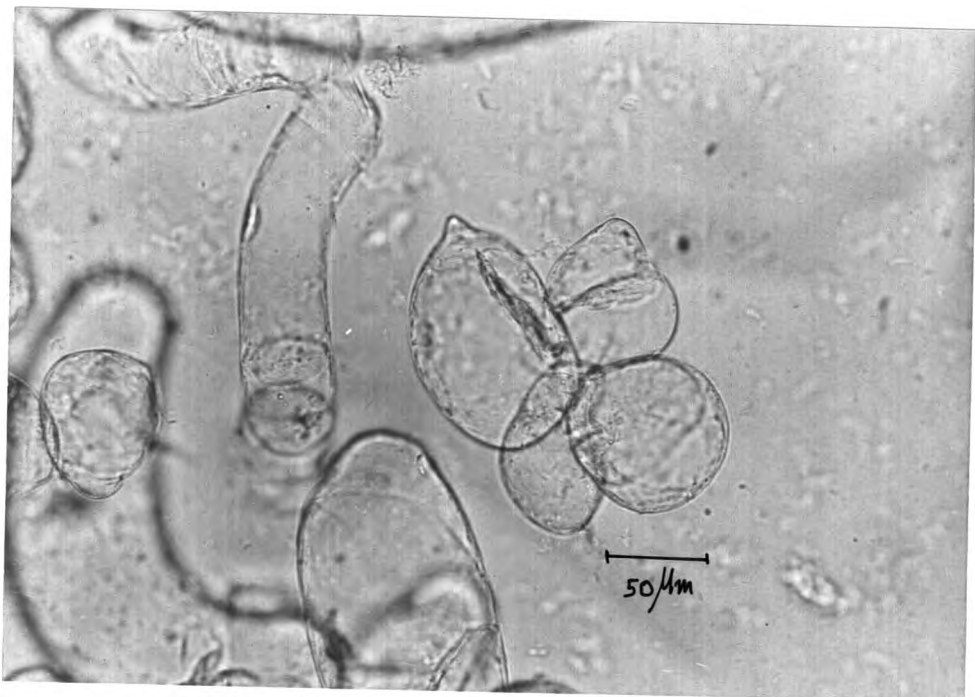
รูปที่ 21 ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนเปลือกของพืชไช้เน่าในช่วง log phase
ในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
ถ่ายภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์ Nikon UFX-11

ก. กำลังขยาย 2.5 X 10

ข. กำลังขยาย 2.5 X 20

รูปที่ 21 ก

รูปที่ 21 ข

ไซโตพลาสซึม ลดลง มีช่องว่างระหว่างขอบเซลล์ และไซโตพลาสซึมมากขึ้น ไซโตพลาสซึมมีสีเข้มขึ้น เซลล์ที่มีรูปร่างไม่แน่นอนมีมากขึ้น มีเซลล์ที่ค่อกันเป็นสาขาน้อยกว่าเซลล์ใบ มีเศษเซลล์แตกสลายที่มองเห็นชัดเจน แต่ดูเหมือนว่าขนาดเฉลี่ยของเซลล์จะใหญ่ขึ้นกว่าในช่วงการเจริญระยะ log pahase (รูปที่ 22 ก และข)

สำหรับการผลิตเบตา-เอคโคโคซินของเซลล์แชนลอสส่วนต้น ใบ และเปลือกของพืชไช้เน่า สามารถสรุปโดยให้ปริมาณเบตา-เอคโคโคซินของเซลล์ต้น เป็นปริมาณหลักมีค่า 1.00 (ตารางที่ 6)

สำหรับเซลล์ส่วนเปลือกถึงแม้จะมีการผลิตเบตา-เอคโคโคซิน ได้สูงกว่าเซลล์ต้นเล็กน้อย แต่เมื่อทำการเพาะเลี้ยงเพื่อให้ได้ปริมาณเซลล์จำนวนมาก ปรากฏว่าเซลล์เปลือกเจริญได้เพียง 2 สัปดาห์ ก็กลายเป็นสีน้ำตาลและตายไป แม้จะทำการเปลี่ยนอาหารใหม่ทันทีที่เซลล์เริ่มมีสีเข้มขึ้น แต่เซลล์ก็ยังคงเป็นสีน้ำตาลเช่นเดิม โดยที่ไม่มีจุลินทรีย์ปนเปื้อน ดังนั้นจึงเลิกใช้เซลล์เปลือกในการทดลองต่อไป เนื่องจากต้องการเซลล์ปริมาณมากในเวลาอันรวดเร็วจึงเพาะเลี้ยงเซลล์ต้นซึ่งไม่มีปัญหาเหมือนในเซลล์เปลือก ส่วนเซลล์ใบมีการเจริญค่อนข้างต่ำ ไม่เหมาะสำหรับการเพาะเลี้ยงเพื่อเก็บเซลล์ปริมาณมาก เพื่อนำไปสกัดให้ได้เบตา-เอคโคโคซิน ระดับสูงตามปริมาณเซลล์ จึงไม่เลือกใช้เซลล์ใบทำการทดลองอื่นๆ ต่อไป

3.6 การศึกษาผลกระทบของสารควบคุมการเจริญต่อการเจริญ และการผลิตเบตา-เอคโคโคซินของเซลล์แชนลอสส่วนต้นของพืชไช้เน่า

3.6.1 การเจริญและการผลิตเบตา-เอคโคโคซินของเซลล์แชนลอสส่วนต้นของพืชไช้เน่าในอาหารเหลวสูตรควบคุม (1/2 เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1กับ 2 ppm)

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์แชนลอสส่วนต้นของพืชไช้เน่า ในอาหารสูตรควบคุม วัดการเจริญด้วยค่าน้ำหนักแห้งทุกสัปดาห์ และวิเคราะห์หาปริมาณเบตา-เอคโคโคซินด้วยเทคนิค HPLC ตามช่วงการเจริญ ผลการทดลอง (ตารางที่ 7 และรูปที่ 23) พบว่าเซลล์แชนลอสส่วนต้นเริ่มเจริญเข้าสู่ช่วง log phase เมื่อสัปดาห์ที่ 2 จนกระทั่งเข้าสู่ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 6 ค่าน้ำหนักแห้งสูงสุดเท่ากับ 0.0121 กรัม จากนั้นการเจริญลดลงอย่าง

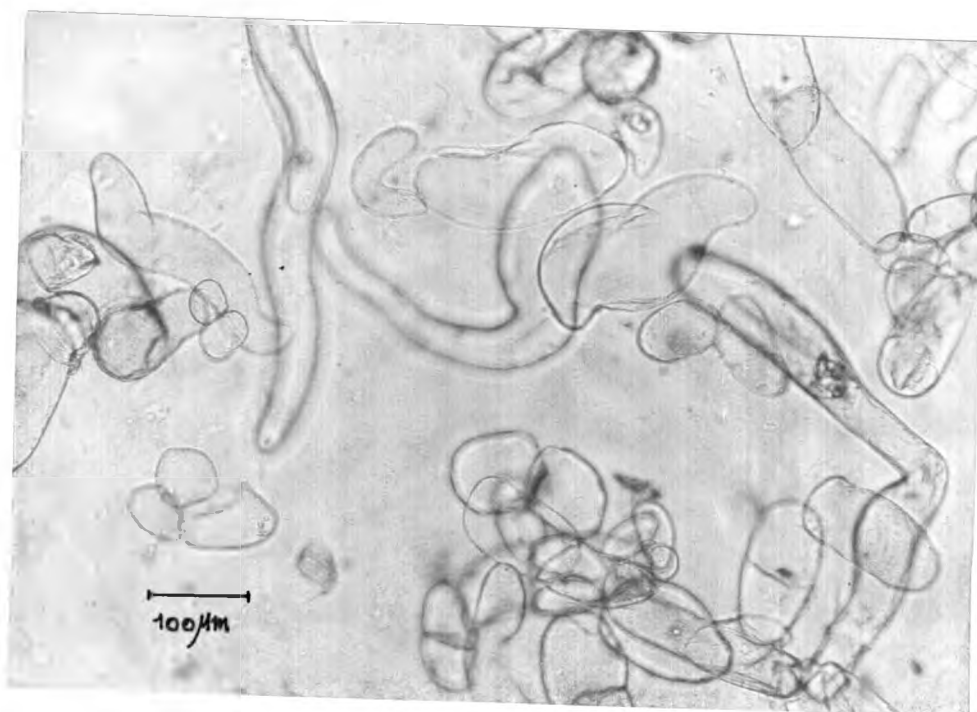
รูปที่ 22 ลักษณะเซลล์แขวนลอยส่วนเปลือกของพืชไช้เน่าในช่วง stationary phase

ในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm

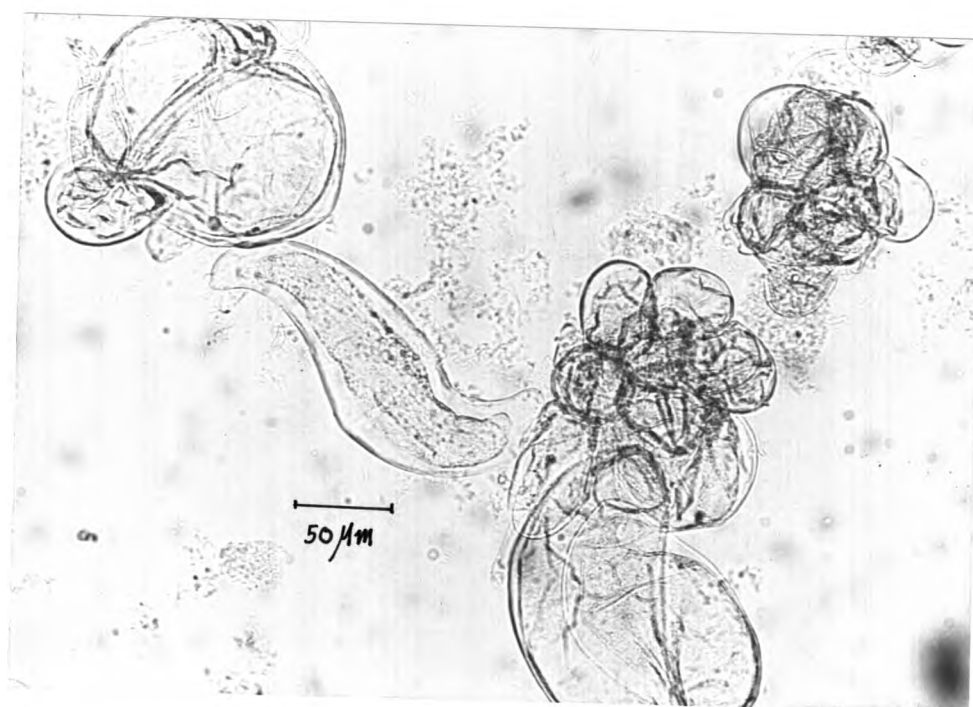
ถ่ายภาพด้วยกล้องจุลทรรศน์ Nikon UFX-11

ก. กำลังขยาย 2.5 X 10

ข. กำลังขยาย 2.5 X 20

รูปที่ 22 ก

รูปที่ 22 ข

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบปริมาณเบตา-เอคดิโซน ภายใน ภายนอกเซลล์ และปริมาณทั้งหมด ในช่วง log phase และ stationary phase ของเซลล์แขวนลอยส่วนต้น ใบ และเปลือกในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Growth period	Cell type	Intra cellular β -ecdysone (fold)	Extra cellular β -ecdysone (fold)	Total β -ecdysone (fold)
Log Phase	stem	1.00 [*]	1.00 [*]	1.00 [*]
	leaf	0.38	22.00	0.81
	bark	1.11	1.60	1.12
Stationary Phase	stem	1.00 [*]	1.00 [*]	1.00 [*]
	leaf	0.48	1.30	0.91
	bark	1.42	1.08	1.24

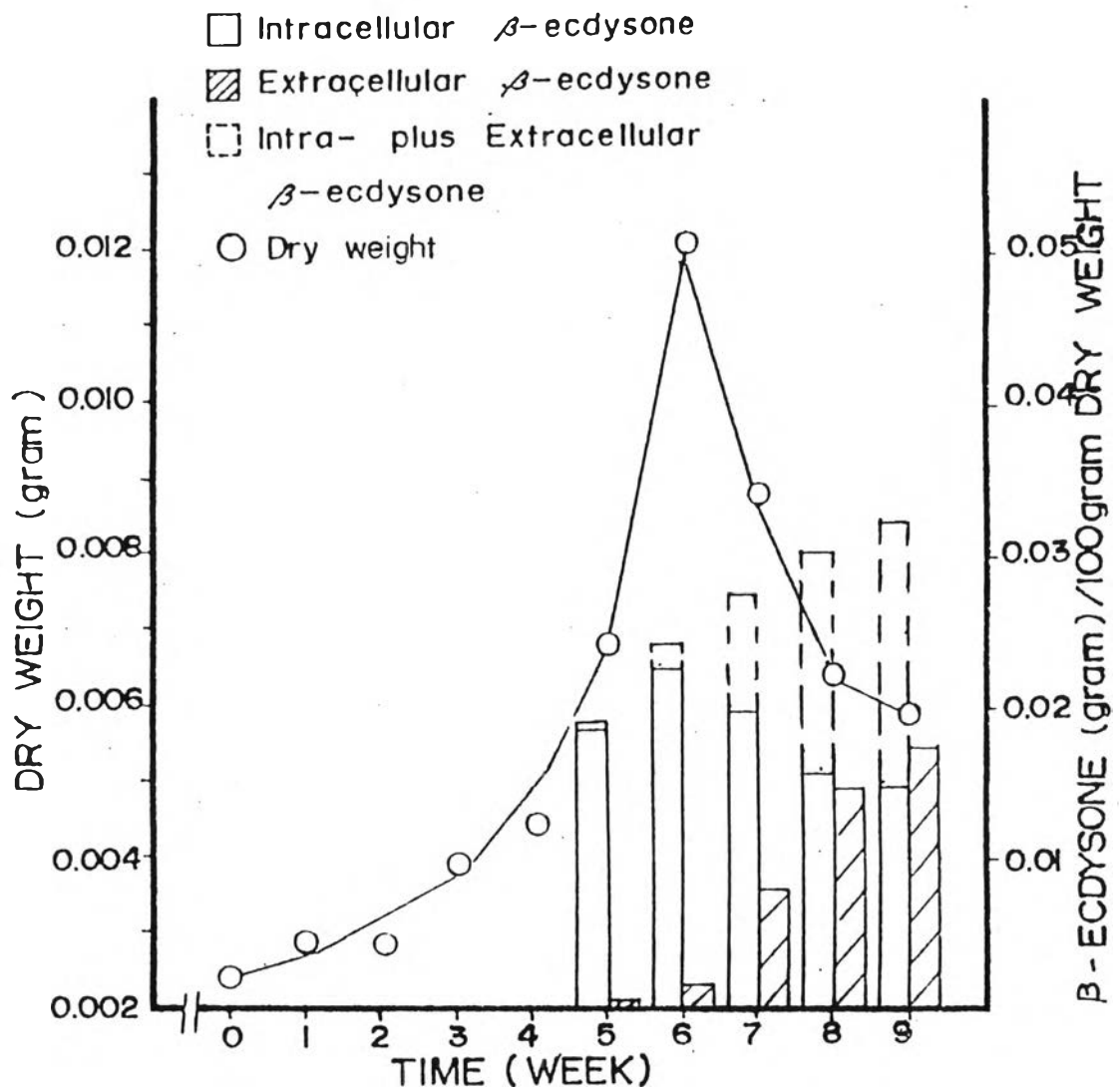
* ปริมาณ β -ecdysone ในเซลล์ต้นให้ เป็นค่าหลักของการเปรียบเทียบ เท่ากับ 1.00

** การคำนวณค่าตัวเลขเหล่านี้แสดงไว้ในภาคผนวกที่ 6 ซึ่งค่าเปรียบเทียบแบบนี้ใน ตารางที่ 11, 14, และ 25 ก็คำนวณด้วยหลักการเดียวกัน

ตารางที่ 7 การเจริญและการผลิตเบตา-เอคโดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เฝ้า
ในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm (อาหาร
สูตรควบคุมเพื่อเปรียบเทียบการใช้ 2,4-D กับ IAA) ที่สภาวะมาตรฐานของ
การทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) \pm S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra Cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry weight	Total β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0024 \pm 0.0003	<-----ND [†] ----->				
1	0.0028 \pm 0.0003	<-----ND [†] ----->				
2	0.0028 \pm 0.0001	<-----ND [†] ----->				
3	0.0039 \pm 0.0001	<-----ND [†] ----->				
4	0.0044 \pm 0.0002	<-----ND [†] ----->				
5	0.0068 \pm 0.0003	1.39	108	0.0186	0.0002	0.0187
6	0.0121 \pm 0.0008	9.00	97	0.0226	0.0018	0.0242
7	0.0088 \pm 0.0002	0.50	18	0.0197	0.0077	0.0274
8	0.0064 \pm 0.0001	0.87	49	0.0156	0.0146	0.0302
9	0.0059 \pm 0.0002	0.99	88	0.0148	0.0173	0.0321

† not determined value

รูปที่ 23 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของผีเสื้อ
ไหมในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

รวดเร็วจนค่าน้ำหนักแห้งเหลือเพียง 0.0059 กรัม ในสัปดาห์ที่ 9

ผลการวิเคราะห์การเจริญและปริมาณเบตา-เอคโดโซน เนื่องจากเซลล์แขวนลอยส่วนต้นไซ้เน่าที่ใช้ทดลองเป็นเซลล์คนละชุดกับที่ใช้ในการศึกษาการเจริญและการผลิตฮอร์โมนในการทดลองที่ผ่านมาเบื้องต้น (ผลการทดลองที่ 3.5.1) จะให้ผลผลิตของเซลล์และรูปแบบการเจริญแตกต่างไปจากเดิมบ้าง คือ อัตราการเจริญของเซลล์กลุ่มนี้จะช้าลงไปเล็กน้อย เวลาของการเจริญเข้าสู่ระยะการเจริญสูงสุด เป็น 6 สัปดาห์ แทนที่จะเป็น 5 สัปดาห์ แต่สามารถเจริญได้สูงสุดใกล้เคียงกับเซลล์กลุ่มเดิม นอกจากนี้ความสามารถในการผลิต เบตา-เอคโดโซน ต่ำกว่าเล็กน้อย และช่วงเวลาของการผลิตฮอร์โมนสูงสุด (ภายในเซลล์กับภายนอกเซลล์) ช้าไปประมาณ 1 สัปดาห์ (สัปดาห์ที่ 9) อย่างไรก็ตามเซลล์ดังกล่าวนี้ก็จะใช้เป็นกลุ่มเซลล์เริ่มต้นของการศึกษาผลกระทบของสารควบคุมการเจริญต่อไป เพราะเซลล์กลุ่มนี้เป็นเซลล์ที่เพาะเลี้ยงมานาน 6 เดือน จนกระทั่งเชื่อว่าระดับการสังเคราะห์เบตา-เอคโดโซนและการเจริญเป็นรูปแบบคงที่ ซึ่งเกิดจากอิทธิพลขององค์ประกอบของสูตรอาหาร และสภาวะของการเพาะเลี้ยงในสภาวะมาตรฐานของการทดลอง เบตา-เอคโดโซนภายในเซลล์มีปริมาณเพิ่มขึ้นตามการเจริญของเซลล์จนมีปริมาณสูงสุดเท่ากับ 0.0226 กรัม) เปรอร์เซ็นต์

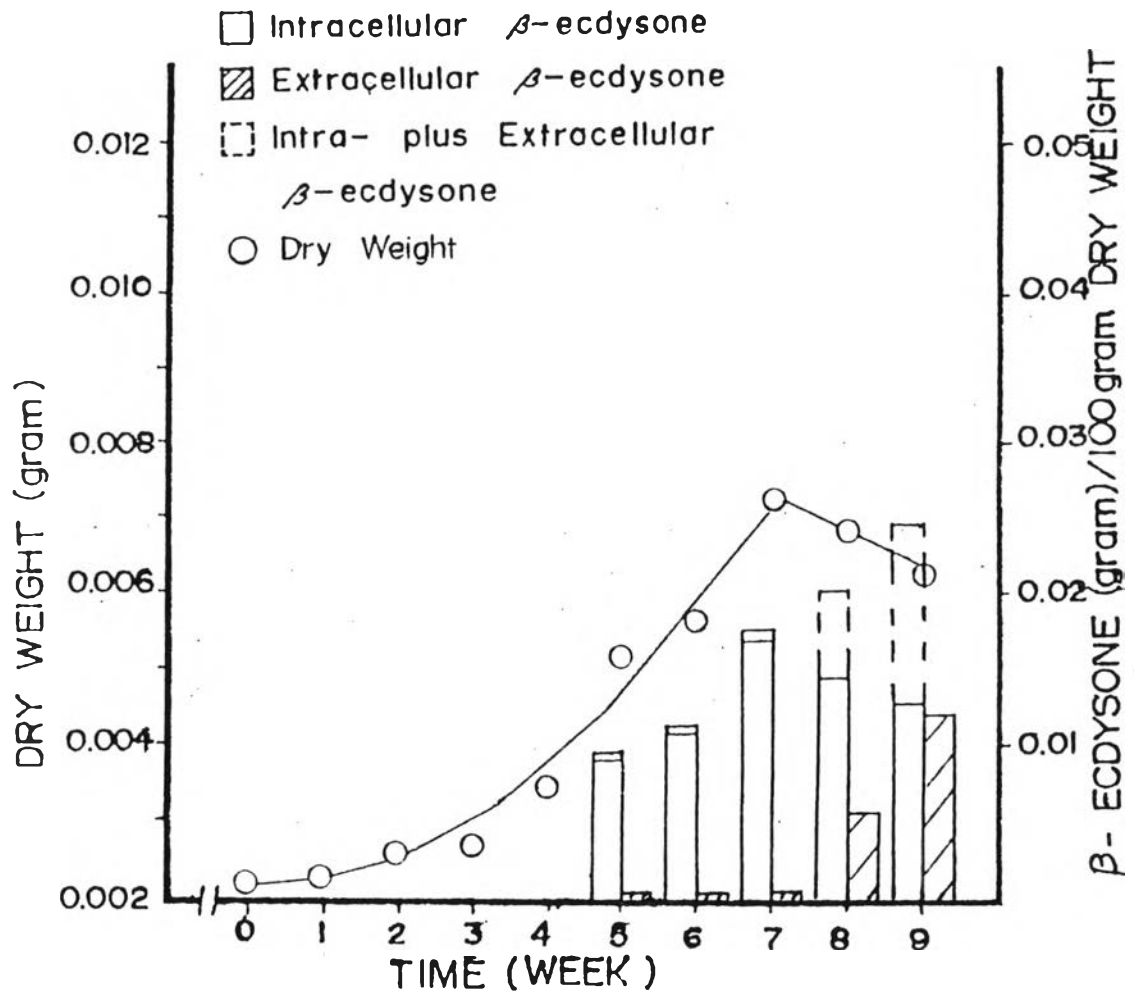
3.6.2 ผลกระทบของสารควบคุมการเจริญในกลุ่มออกซินต่อการเจริญและการผลิตเบตา-เอคโดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้น

เมื่อเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไซ้เน่าในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย IAA และ BA 1 กับ 2 ppm , 2 กับ 2 และ 2,4-D, IAA และ BA 1, 1 กับ 2 ppm ตามลำดับ วัดการเจริญด้วยค่าน้ำหนักแห้งทุกสัปดาห์ และวิเคราะห์ปริมาณเบตา-เอคโดโซน ด้วยเทคนิค HPLC ตามช่วงการเจริญ ผลการทดลอง (ตารางที่ 8, 9 และ 10 และ รูปที่ 24, 25 และ 26) เปรียบเทียบกับผลการทดลองที่ได้จากการศึกษาในกลุ่มควบคุมแสดงให้เห็นว่าการใช้ IAA ซึ่งเป็นสารควบคุมในกลุ่มออกซิน ที่ความเข้มข้น 1 ppm ขึ้นไปจะไปมีผลยับยั้งทั้งการเจริญและการผลิตเบตา-เอคโดโซนของเซลล์ต้นไซ้เน่า ซึ่งความเข้มข้นของ IAA สูงยิ่งเห็นผลกระทบชัดเจนยิ่งขึ้น ที่ความเข้มข้น IAA 2 ppm ในขณะที่ความเข้มข้น BA คงที่ 2 ppm เหมือนในกลุ่มควบคุมจะมีผลไปยับยั้งการเจริญของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไซ้เน่าประมาณ 60 เปรอร์เซ็นต์ ในขณะที่ความสามารถในการสังเคราะห์เบตา-

ตารางที่ 8 การเจริญและการผลิตเบตา-เอคโดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ไซ้เนื้อในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย IAA และ BA 1 กับ 2 ppm
 ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) ± S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0022 ±0.0002	<-----ND*----->				
1	0.0023 ±0.0001	<-----ND*----->				
2	0.0026 ±0.0002	<-----ND*----->				
3	0.0027 ±0.0001	<-----ND*----->				
4	0.0035 ±0.0002	<-----ND*----->				
5	0.0052 ±0.0006	0.81	76	0.0092	0.0003	0.0095
6	0.0057 ±0.0001	0.94	78	0.0112	0.0004	0.0118
7	0.0073 ±0.0005	0.50	35	0.0171	0.0008	0.0179
8	0.0069 ±0.0005	0.84	51	0.0147	0.0054	0.0201
9	0.0063 ±0.0004	1.15	82	0.0129	0.0120	0.0249

* not determined value

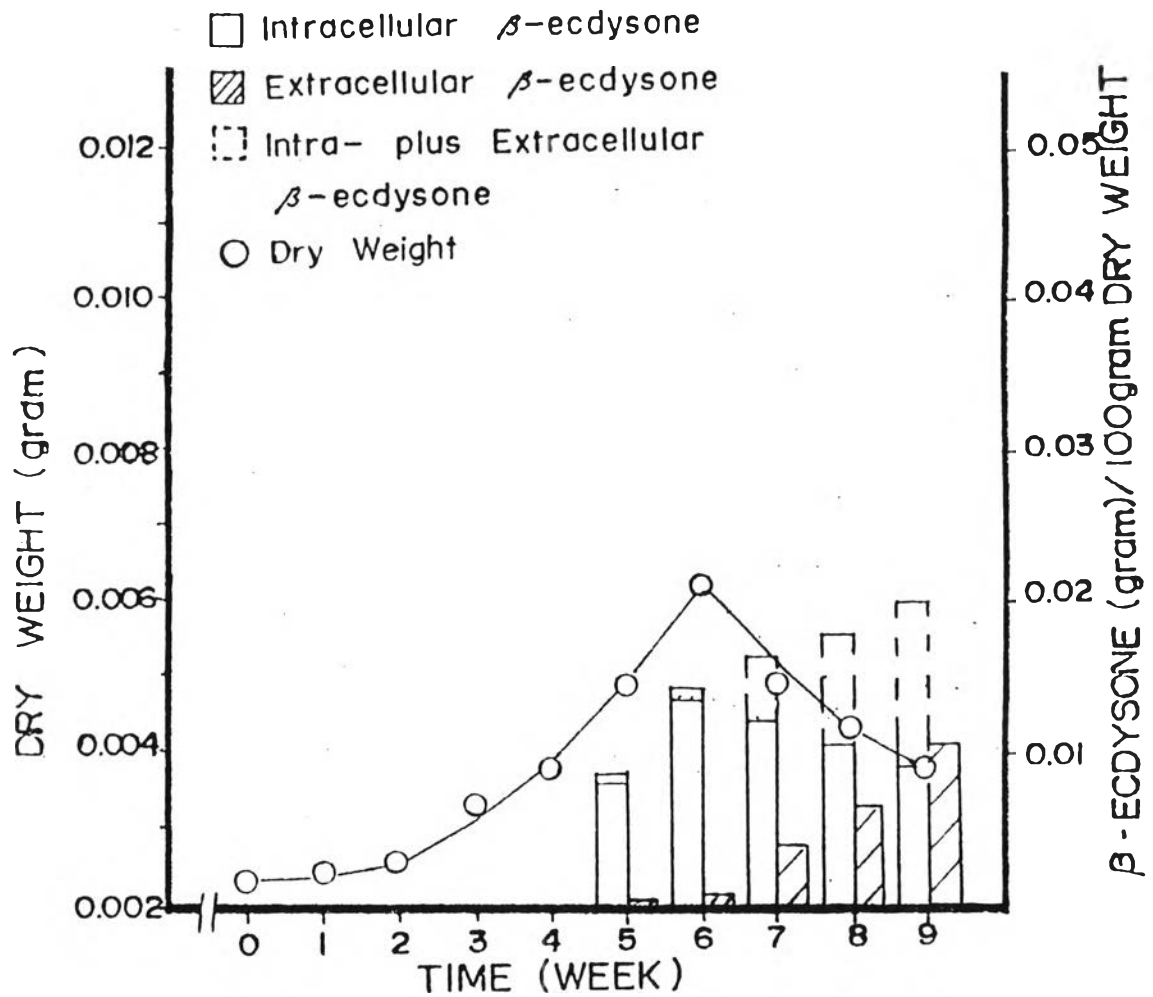

รูปที่ 24 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ใต้น้ำในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย IAA และ BA 1 กับ 2 ppm
 ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

ตารางที่ 9 การเจริญและการผลิตเบตา-เอคไคโซธองเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ใช้เนื้อในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย IAA และ BA 2 กับ 2 ppm
 ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) ± S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight.	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight.	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight.
0	0.0023 ±0.0002	<-----ND [†] ----->				
1	0.0024 ±0.0003	<-----ND [†] ----->				
2	0.0025 ±0.0001	<-----ND [†] ----->				
3	0.0033 ±0.0002	<-----ND [†] ----->				
4	0.0038 ±0.0002	<-----ND [†] ----->				
5	0.0049 ±0.0005	0.87	73	0.0082	0.0002	0.0084
6	0.0063 ±0.0004	0.95	74	0.0134	0.0017	0.0154
7	0.0049 ±0.0005	0.84	88	0.0121	0.0042	0.0163
8	0.0044 ±0.0001	1.24	100	0.0108	0.0071	0.0177
9	0.0039 ±0.0002	1.00	80	0.0082	0.0107	0.0189

† not determined value

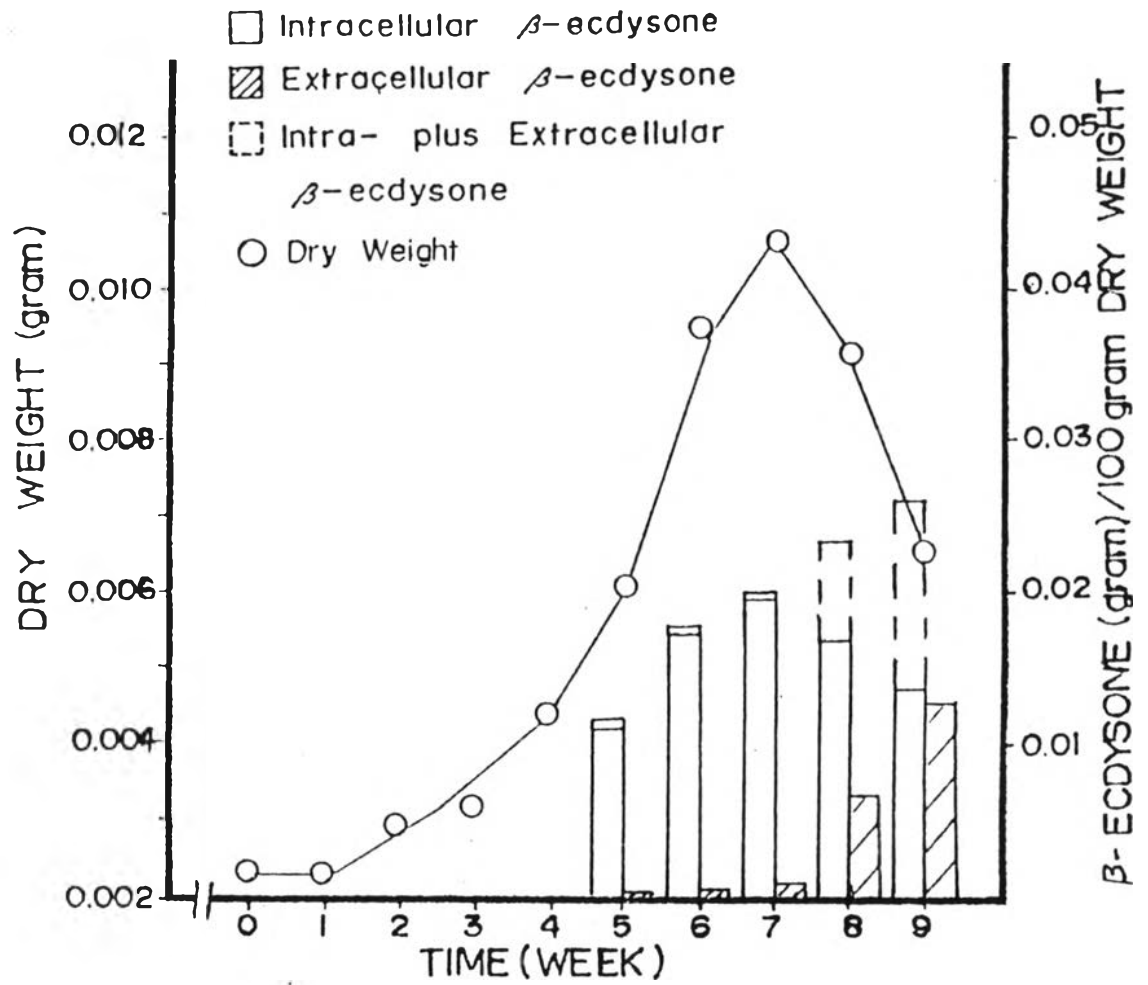
รูปที่ 25 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ไซเน่าในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย IAA และ BA 2 กับ 2 ppm
 ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

ตารางที่ 10 การเจริญและการผลิตเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ใช้น้ำในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D, IAA และ BA
 1, 1 กับ 2 ppm ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) ± S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0023 ±0.0002	<-----ND----->				
1	0.0023 ±0.0002	<-----ND----->				
2	0.0029 ±0.0002	<-----ND----->				
3	0.0032 ±0.0001	<-----ND----->				
4	0.0044 ±0.0002	<-----ND----->				
5	0.0061 ±0.0004	0.88	57	0.0113	0.0003	0.0116
6	0.0095 ±0.0004	0.88	53	0.0174	0.0009	0.0183
7	0.0107 ±0.0003	0.95	67	0.0195	0.0014	0.0209
8	0.0092 ±0.0008	0.92	89	0.0187	0.0085	0.0232
9	0.0065 ±0.0002	0.98	104	0.0134	0.0128	0.0260

† not determined value

รูปที่ 26 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นจากพืช
 ใต้น้ำในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D, IAA, และ BA 1,1 กับ
 2 ppm ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

เอคโคโดซิน ที่ทุกช่วงระยะเวลาของการเจริญไม่ว่าจะเป็นภายในหรือภายนอกเซลล์ลดลงประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์ (รูปที่ 23 และ 25) อิทธิพลของ IAA ต่อการยับยั้งการเจริญและการผลิตเบตา-เอคโคโดซินยังแสดงให้เห็นได้ชัดเจน (รูปที่ 23 และ 26) ว่า IAA เพียง 1 ppm ในอาหารสูตรควบคุมที่มี 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm จะไปยับยั้งการเจริญของเซลล์ได้มากกว่า 10 เปอร์เซ็นต์ ในขณะที่การผลิตเบตา-เอคโคโดซินลดลงจากกลุ่มควบคุมทั้งภายในและภายนอกเซลล์ถึงประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์

สำหรับการผลิตเบตา-เอคโคโดซินของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไซโซเน่าเมื่อใช้ IAA และ BA 1 กับ 2, 2 กับ 2, 2,4-D, IAA และ BA 1, 1 กับ 2 ppm เปรียบเทียบกับอาหารสูตรควบคุมที่มี 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm สามารถสรุปได้สัให้เห็นปริมาณเบตา-เอคโคโดซิน เมื่อเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรควบคุมเป็นปริมาณหลักมีค่า 1.00 (ตารางที่ 11)

3.7 ผลกระทบของชนิดอาหารเพาะเลี้ยงต่อการเจริญและการผลิตเบตา-เอคโคโดซินของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไซโซเน่า

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไซโซเน่าในอาหารเหลวสูตร B-5 เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm เปรียบเทียบกับการเพาะเลี้ยงในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm เป็นอาหารสูตรควบคุม ผลการทดลอง (ตารางที่ 12, 13 และ รูปที่ 27 ก, ข) พบว่าเมื่อเลี้ยงในอาหารสูตร B-5 เซลล์ต้นเริ่มเจริญเข้าสู่ log phase เมื่อเลี้ยงไปนาน 1 สัปดาห์เช่นเดียวกับในอาหารสูตรควบคุม จากนั้นเจริญอย่างรวดเร็วเข้าสู่ stationary phase เมื่อสัปดาห์ที่ 3 มีค่าน้ำหนักแห้งสูงสุดมากกว่าค่าน้ำหนักแห้งสูงสุดของอาหารสูตรควบคุมในสัปดาห์ที่ 4 เล็กน้อย จากนั้นการเจริญลดลงอย่างรวดเร็วเช่นเดียวกับในอาหารสูตรควบคุม จนมีค่าน้ำหนักแห้งเท่ากับ 0.0075 กรัมในสัปดาห์ที่ 5

การผลิตเบตา-เอคโคโดซิน ภายในเซลล์ซึ่งเจริญในอาหารสูตร B-5 มีค่าเพิ่มขึ้นมาจากการเจริญของเซลล์จนมีปริมาณสูงสุดในช่วงเริ่มเข้าสู่ Stationary phase ในสัปดาห์ที่ 3 ซึ่งมีค่าสูงถึง 0.0423 กรัม เปอร์เซ็นต์ ซึ่งมากกว่าระดับของเบตา-เอคโคโดซินที่ผลิตในอาหารสูตรควบคุมประมาณ 45 เปอร์เซ็นต์ สำหรับจากนั้นปริมาณเบตา-เอคโคโดซินภายนอก

ตารางที่ 11 เปรียบเทียบปริมาณเบตา-เอคดิไซน ภายในเซลล์ ภายนอกเซลล์ และปริมาณทั้งหมดในช่วง log phase และ stationary phase ของเซลล์ชาวเลอซ ส่วนเล็กของพืชใช้เนื้ออาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm, IAA และ BA 1 กับ 2 ppm, IAA และ BA 2 กับ 2 ppm และ 2,4-D , IAA และ BA 1, 1 กับ 2 ppm ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Growth Period	Plant Regulator	Intra cellular β -ecdysone (fold)	Extra cellular β -ecdysone (fold)	Total β -ecdysone (fold)
Log Phase	2,4-D:BA=1:2	1.00 [*]	1.00 [*]	1.00 [*]
	IAA:BA =1:2	0.60	2.00	0.62
	IAA:BA =2:2	0.44	1.00	0.45
	2,4-D:IAA:BA =1:1:2	0.93	4.50	0.98
Stationary Phase	2,4-D:BA=1:2	1.00 [*]	1.00 [*]	1.00 [*]
	IAA:BA=1:2	0.87	0.69	0.77
	IAA:BA=2:2	0.72	0.41	0.51
	2,4-D:IAA:BA=1:1:2	0.90	0.73	0.81

* ปริมาณ β -ecdysone ในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm ให้เป็นค่าหลักของการเปรียบเทียบเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 12 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดโธซินของเซลล์แขวนลอยส่วนคั้นของพืช
 ใช้น้ำในอาหารสูตร B-5 เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g)±S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0040 ±0.0002	<-----ND*----->				
1	0.0047 ±0.0004	<-----ND*----->				
2	0.0084 ±0.0002	2.50	80	0.0112	0.0004	0.0116
3	0.0137 ±0.0009	0.51	41	0.0423	0.0005	0.0425
4	0.0090 ±0.0005	0.45	58	0.0324	0.0138	0.0462
5	0.0075 ±0.0001	0.36	71	0.0104	0.0383	0.0487

* not determined value

ตารางที่ 13 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคดิโธนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ไซ้เน่าในอาหาร สูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 (อาหารสูตรควบคุมเพื่อเปรียบเทียบกับอาหารสูตร B-5) ที่สภาวะมาตรฐาน
 ของการทดลอง

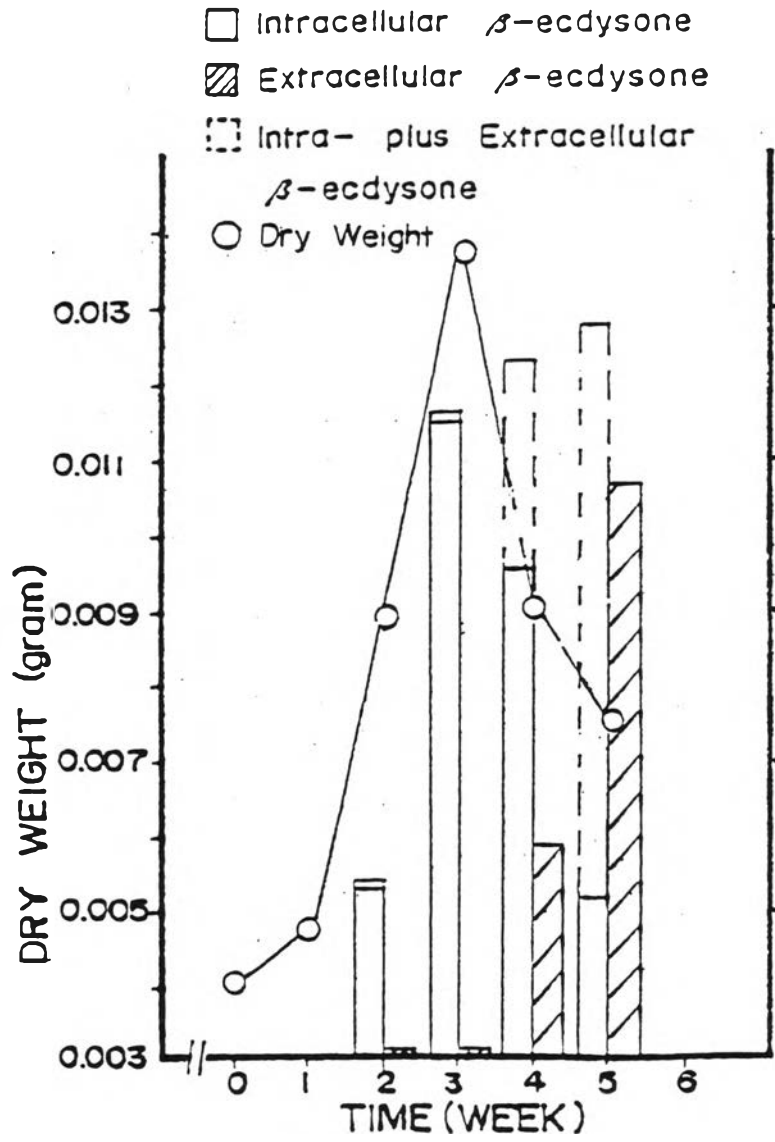
Week	Dry Weight in 1 ml (g) ± S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0034 ±0.0005	<-----ND*----->				
1	0.0039 ±0.0002	<-----ND*----->				
2	0.0061 ±0.0003	0.76	42	0.0076	0.0003	0.0079
3	0.0109 ±0.0003	0.49	38	0.0262	0.0005	0.0267
4	0.0131 ±0.0001	1.02	71	0.0293	0.0008	0.0301
5	0.0094 ±0.0004	0.81	109	0.0241	0.0106	0.0347

* not determined value

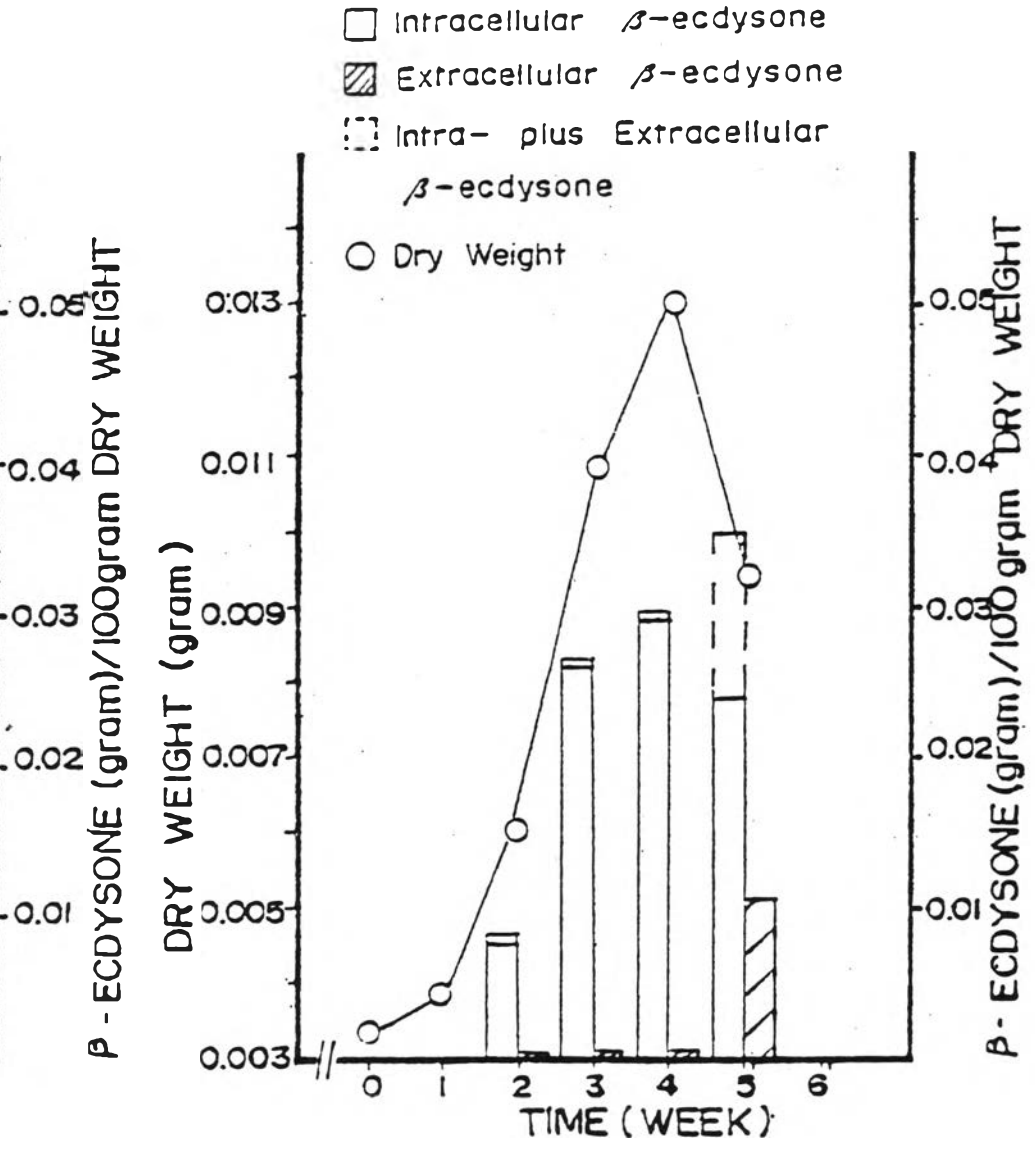
รูปที่ 27 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอทไธโรนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
ไซ่น้ำในอาหารสูตร B-5 และอาหารสูตร 1/2 MS ทั้งสองสูตรเสริมด้วย
2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

- ก. อาหารสูตร B-5
- ข. อาหารสูตร 1/2 MS

27n. B-5

27n. 1/2 MS

เซลล์เริ่มทดสอบได้ตั้งแต่การเจริญช่วง log phase จนเริ่มเข้าสู่ stationary phase ซึ่งมีระดับต่ำมากเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณภายในเซลล์ ระดับเบตา-เอคโตโซน ภายนอกเซลล์เพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนในสัปดาห์ที่ 4 แต่ก็ยังน้อยกว่าปริมาณภายในเซลล์ ในสัปดาห์ที่ 5 ปริมาณฮอร์โมนภายนอกเซลล์จะเพิ่มมากขึ้นกว่าปริมาณภายในเซลล์ถึง 3.7 เท่า

เมื่อรวมปริมาณ เบตา-เอคโตโซน ทั้งภายในและภายนอกเซลล์เข้าด้วยกันพบว่า อาหารสูตร B-5 จะให้ค่าการผลิตฮอร์โมนในสัปดาห์ที่ 5 สูงสุด เท่ากับ 0.0487 กรัมเปอร์เซ็นต์ซึ่งมากกว่าผลรวมของเบตา-เอคโตโซนที่ผลิต ในอาหารสูตรควบคุมในสัปดาห์ที่ 5 ประมาณ 40 เปอร์เซ็นต์

สำหรับการผลิตเบตา-เอคโตโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพีซีไชน่าเมื่อเพาะเลี้ยงในอาหารสูตร B-5 เปรียบเทียบกับอาหารสูตรควบคุม สามารถสรุปโดยให้ปริมาณเบตา-เอคโตโซนเมื่อเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรควบคุมเป็นปริมาณหลักมีค่า 1.00 (ตารางที่ 14)

3.8 ผลกระทบของโคเลสเตอรอลต่อการเจริญและการผลิตเบตา-เอคโตโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพีซีไชน่า

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพีซีไชน่าในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วยโคเลสเตอรอล 100 และ 200 มก/ล 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm วัดการเจริญด้วยค่าน้ำหนักแห้งทุกสัปดาห์ วัดระดับการผลิตเบตา-เอคโตโซน ตามช่วงการเจริญโดยเปรียบเทียบกับ การเพาะเลี้ยงในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm เป็นอาหารสูตรควบคุม ผลการทดลอง (ตารางที่ 15, 16 และรูปที่ 28 ก, ข) โคเลสเตอรอล 100 มก/ล มีอิทธิพลในการยับยั้งการเจริญของเซลล์แขวนลอยอย่างชัดเจนสังเกตได้จากการเจริญสูงสุด สัปดาห์ที่ 6 ลดลงถึง 50 เปอร์เซ็นต์ แต่รูปแบบของการเจริญไม่แตกต่างกันนักสำหรับเซลล์ที่เพาะเลี้ยงทั้งสองสภาวะ

เมื่อศึกษาความสามารถในการผลิตเบตา-เอคโตโซนพบว่าปริมาณเบตา-เอคโตโซนทั้งภายในและภายนอกเซลล์ เมื่อมีโคเลสเตอรอล 100 มก/ล และไม่มีโคเลสเตอรอลจะเพิ่มขึ้นตามการเจริญของเซลล์ จนมีปริมาณสูงสุดในช่วงเริ่มเข้าสู่ stationary phase และระดับของการสังเคราะห์ฮอร์โมนค่าน้ำหนักแห้งทั้งภายในและภายนอกเซลล์ก็มีค่าใกล้เคียงกันทั้ง

ตารางที่ 14 เปรียบเทียบปริมาณเบตา-เอคดิโซนภายในเซลล์ ภายนอกเซลล์ และ ปริมาณทั้งหมดในช่วง log phase และ stationary phase ของเซลล์ แลวดอก ส่วนค้ำของพืชไร่เน่าพืชในอาหารสูตร B-5 และสูตร 1/2 MS (อาหารสูตรควบคุม) ที่ภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Growth Period	Media	Intra cellular β -ecdysone (fold)	Extra cellular β -ecdysone (fold)	Total β -ecdysone (fold)
Log Phase	1/2 MS	1.00 ⁿ	1.00 ⁿ	1.00 ⁿ
	B-5	1.47	1.25	1.47
Stationary Phase	1/2 Ms	1.00 ⁿ	1.00 ⁿ	1.00 ⁿ
	B-5	1.34	1.30	1.33

* ปริมาณเบตาเอคดิโซนในอาหารสูตรควบคุมให้เป็นค่าหลักของการเปรียบเทียบเท่ากับ 1.00

ตารางที่ 15 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ใต้น้ำในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 และโคลเลสเตอรอล 100 มก/ล

Week	Dry Weight in 1 ml (g) \pm S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0043 \pm 0.0002	<-----ND [*] ----->				
1	0.0045 \pm 0.0005	<-----ND [*] ----->				
2	0.0046 \pm 0.0002	<-----ND [*] ----->				
3	0.0050 \pm 0.0003	<-----ND [*] ----->				
4	0.0062 \pm 0.0004	1.50	185	0.0318	0.0011	0.0329
5	0.0069 \pm 0.0003	1.01	98	0.0324	0.0037	0.0361
6	0.0082 \pm 0.0001	1.71	153	0.0338	0.0048	0.0386
7	0.0052 \pm 0.0005	1.12	131	0.0103	0.0302	0.0405

* not determined value

ตารางที่ 16 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดไซของเซลล์แชนนอนส่วนต้นของพืช
 ไซ้เห่าในอาหารเหลว 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 (อาหารสูตรควบคุมเปรียบเทียบกับอาหารที่มีโคเลสเตอรอล 100 มก/ล)
 ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

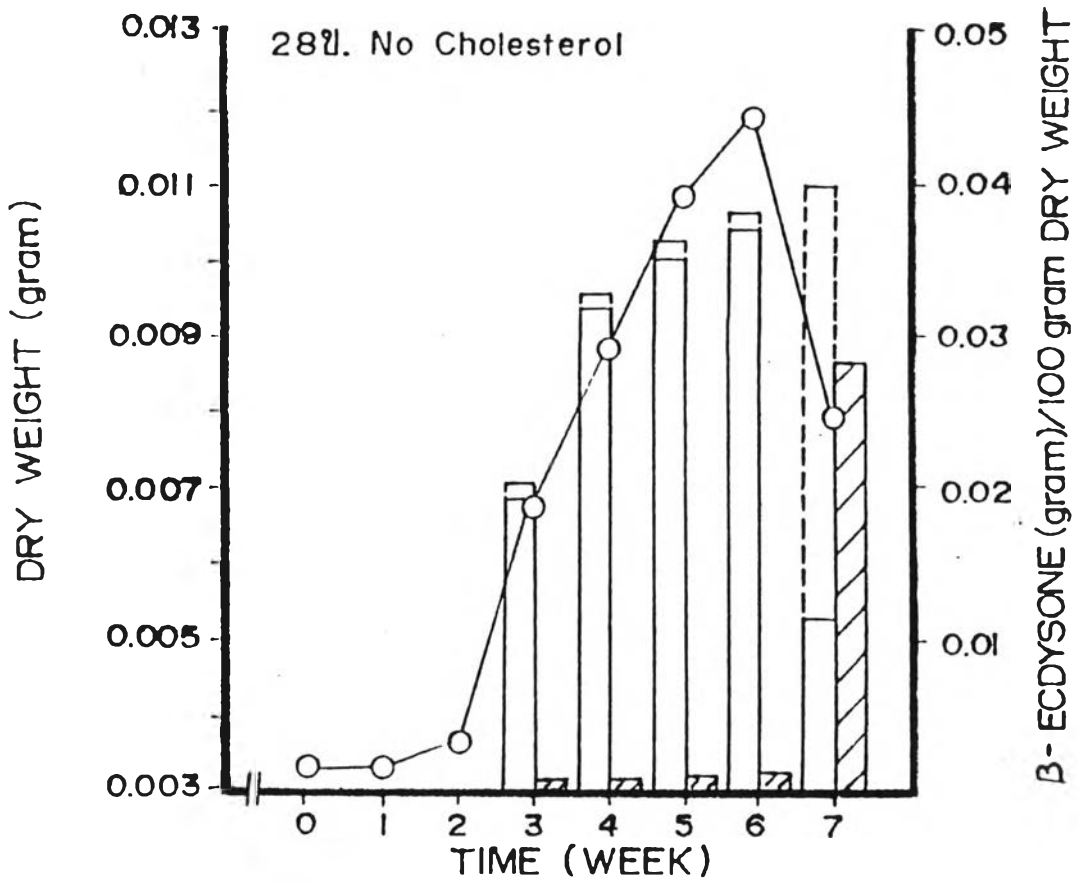
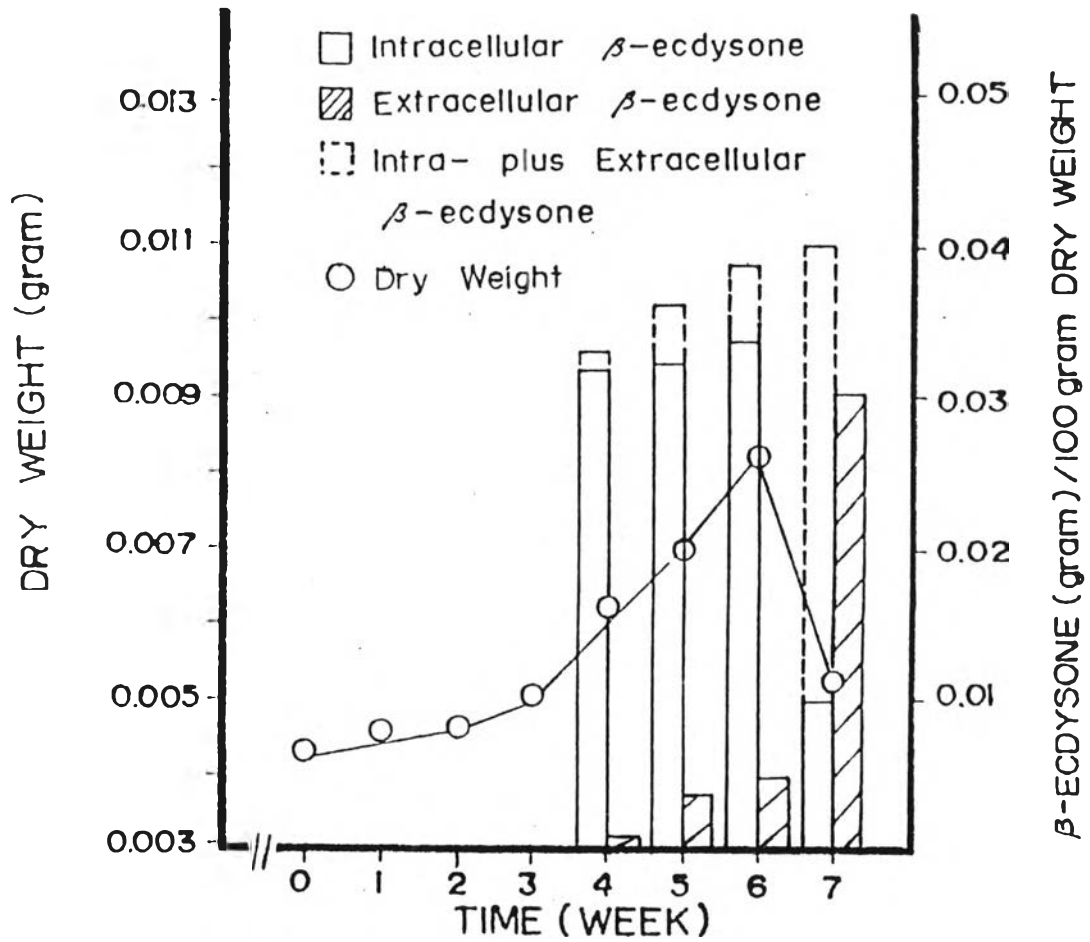
Week	Dry Weight in 1 ml (g)±S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0032 ±0.0002	<-----ND----->				
1	0.0033 ±0.0003	<-----ND ⁿ ----->				
2	0.0037 ±0.0005	<-----ND ⁿ ----->				
3	0.0067 ±0.0003	0.83	125	0.0192	0.0003	0.0195
4	0.0088 ±0.0001	1.75	124	0.0317	0.0005	0.0322
5	0.0109 ±0.0005	0.88	50	0.0352	0.0009	0.0361
6	0.0119 ±0.0004	1.84	124	0.0366	0.0013	0.0379
7	0.0079 ±0.0002	0.06	97	0.0113	0.0282	0.0395

† not determined value

รูปที่ 28 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโตไซของเซลล์แชนลอสส่วนต้นของพืช
ไช้เน่าจากส่วนต้นในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กีบ 2
ppm ที่มีโคเลสเตอรอล 100 มก/ล และไม่มีโคเลสเตอรอล (อาหารสูตรควบคุม)
ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

ก. โคเลสเตอรอล 200 มก/ล

ข. ไม่มีโคเลสเตอรอล

28 μ . Cholesterol 100 mg/L

ส่องการทดลอง

เมื่อเพิ่มความเข้มข้นของโคเลสเตอรอลในอาหารเพาะเลี้ยงจาก 100 เป็น 200 มก/ล ผลการทดลอง (ตารางที่ 17, 18 และรูปที่ 29 ก, ข) จะเห็นได้ว่าโคเลสเตอรอลมีผลยับยั้งการเจริญของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชใต้น้ำจริงๆ แต่ผลของการยับยั้งจะไม่เพิ่มมากขึ้นเมื่อเพิ่มความเข้มข้นของโคเลสเตอรอลมากขึ้นอีก 2 เท่า เมื่อเทียบกับการเจริญของเซลล์ในกลุ่มควบคุม นอกจากนี้การเพิ่มความเข้มข้นของโคเลสเตอรอลอีก 2 เท่า ก็เกือบไม่มีผลในการเพิ่มระดับการผลิตเบตา-เอคไดโธเซน ของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชใต้น้ำอย่างชัดเจนแต่อย่างใด

3.9 ผลกระทบของสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอรอลต่อการเจริญและการผลิตเบตา-เอคไดโธเซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชใต้น้ำ

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชใต้น้ำในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วยสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอรอล 100 และ 200 มก/ล 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm วัดการเจริญด้วยค่าน้ำหนักแห้งทุกสัปดาห์ วัดระดับการผลิตเบตา-เอคไดโธเซนตามช่วงการเจริญโดยเปรียบเทียบกับอาหารเพาะเลี้ยงในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm เป็นอาหารสูตรควบคุม ผลการทดลอง (ตารางที่ 19, 20 และรูปที่ 30) พบว่าเมื่อเลี้ยงในอาหารเสริมด้วยสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอรอล 100 มก /ล เซลล์ต้นเริ่มเจริญเข้าสู่ช่วง log phase ในสัปดาห์ที่ 3 จนเข้าสู่ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 6 มีค่าน้ำหนักแห้งสูงสุดน้อยกว่าในอาหารสูตรควบคุมประมาณ 15 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้ยังพบว่าอัตราการเจริญของเซลล์เมื่อมีสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอรอล 100 มก/ล มีค่าสูงสุดในสัปดาห์ที่ 6 เป็นระยะเซลล์เริ่มเจริญเข้าสู่ stationary phase ซึ่งมากกว่าปริมาณสูงสุดในอาหารสูตรควบคุมประมาณ 17 เปอร์เซ็นต์ จากนั้นปริมาณภายในเซลล์ค่อย ๆ ลดลง ปริมาณเบตา-เอคไดโธเซน ภายในเซลล์ทั้งในอาหารที่มีสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอรอล 100 มก/ล และอาหารสูตรควบคุมก็มีแนวโน้มเช่นเดียวกัน คือ ในช่วงเริ่มเข้าสู่ stationary phase มีค่าน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณภายในเซลล์ในช่วงหลัง stationary phase ปริมาณเบตา-เอคไดโธเซนภายในเซลล์เพิ่มขึ้นอย่างมากทั้งในอาหารที่มีสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอรอล และ

ตารางที่ 17 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดซินของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ไซเน่า ในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 และโคลเลสเตอร์อล 200 มก/ล ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) ± S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0034 ±0.0002	<-----ND [†] ----->				
1	0.0036 ±0.0005	<-----ND [†] ----->				
2	0.0036 ±0.0004	<-----ND [†] ----->				
3	0.0038 ±0.0007	<-----ND [†] ----->				
4	0.0044 ±0.0005	<-----ND [†] ----->				
5	0.0055 ±0.0004	0.82	105	0.0273	0.0004	0.0277
6	0.0082 ±0.0007	0.80	129	0.0307	0.0019	0.0326
7	0.0056 ±0.0004	1.50	250	0.0191	0.0163	0.0354

† not determined value

ตารางที่ 18 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ไร่ในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 (อาหารสูตรควบคุมเปรียบเทียบกับอาหารที่มีโคเลสเตอรอล 200 มก/ล)
 ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

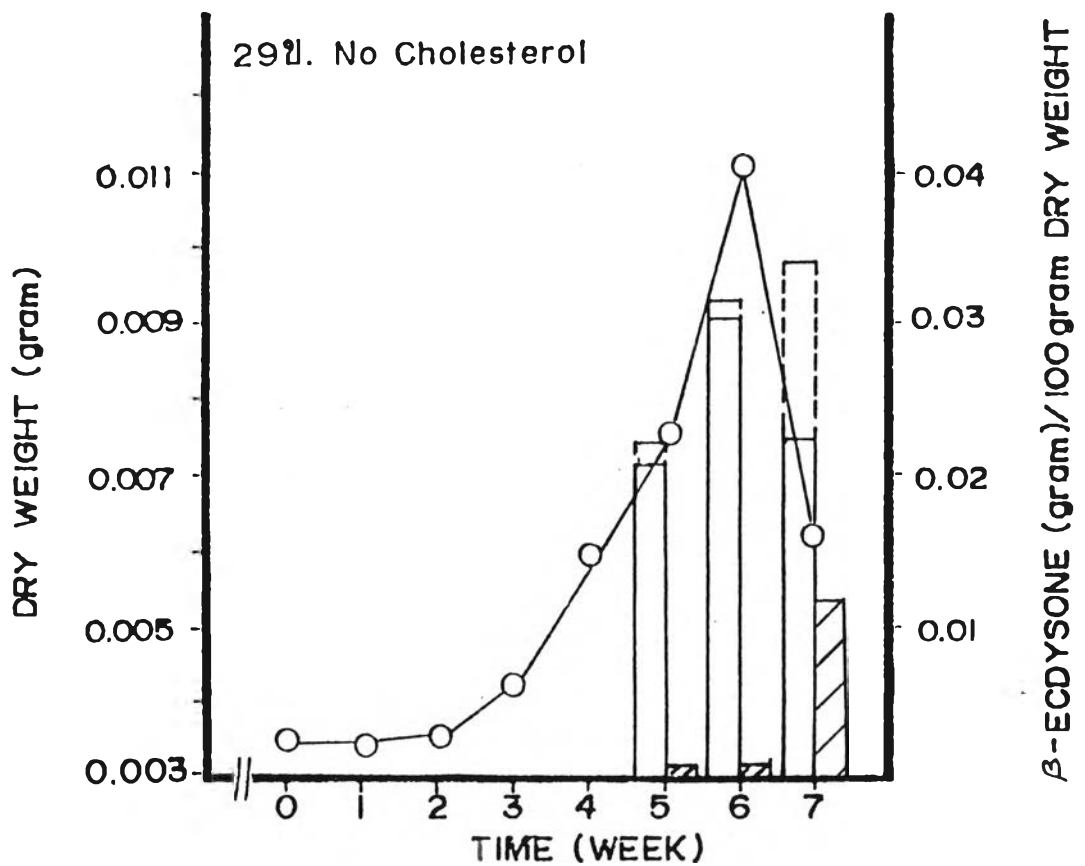
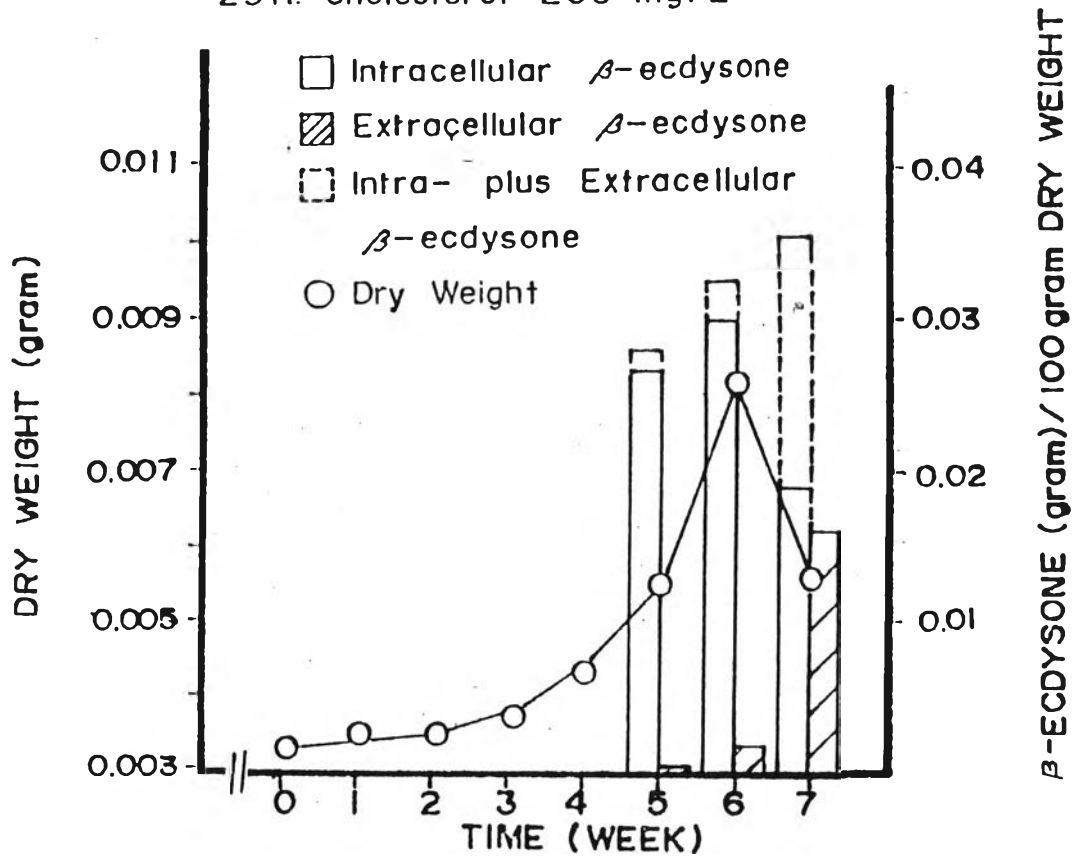
Week	Dry Weight in 1 ml (g) \pm S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0034 \pm 0.0003	<-----ND [†] ----->				
1	0.0034 \pm 0.0006	<-----ND [†] ----->				
2	0.0035 \pm 0.0005	<-----ND [†] ----->				
3	0.0042 \pm 0.0006	<-----ND [†] ----->				
4	0.0059 \pm 0.0003	<-----ND [†] ----->				
5	0.0075 \pm 0.0002	0.89	96	0.0212	0.0005	0.0217
6	0.0097 \pm 0.0002	1.10	105	0.0305	0.0008	0.0313
7	0.0061 \pm 0.0003	0.91	119	0.0223	0.0114	0.0337

† not determined value

รูปที่ 29 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดไซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
ใช้เน้าในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2
ppm ที่มี โคลเลสเตอรอล 200 มก/ล และไม่มีโคลเลสเตอรอล (อาหารสูตรควบคุม)
ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

ก. โคลเลสเตอรอล 200 มก/ล

ข. ไม่มีโคลเลสเตอรอล

29 μ . Cholesterol 200 mg/L

ตารางที่ 19 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคได้โชนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ใช้เนื้อในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 และสติกมาสเดอรอล-ซีโตสเดอรอล 100 มก/ล ที่สภาวะมาตรฐานของการ
 ทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) †S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0037 †0.0001	<-----ND [†] ----->				
1	0.0038 †0.0001	<-----ND [†] ----->				
2	0.0039 †0.0001	<-----ND [†] ----->				
3	0.0040 †0.0003	<-----ND [†] ----->				
4	0.0047 †0.0002	<-----ND [†] ----->				
5	0.0069 †0.0008	<-----ND [†] ----->				
6	0.0081 †0.0005	1.28	140	0.0298	0.0012	0.0310
7	0.0068 †0.0002	1.14	184	0.0217	0.0132	0.0349
8	0.0082 †0.0002	1.76	150	0.0180	0.0198	0.0378

† not. determined value

ตารางที่ 20 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ไซ้เน่าในอาหารสูตร 1/2 HS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 (อาหารสูตรควบคุมเปรียบเทียบกับอาหารที่มีสตีกลมาสเคอรอล-ซีโคสเคอรอล
 100 มก/ล) ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) \pm S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β -ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0037 \pm 0.0001	<-----ND ⁿ ----->				
1	0.0038 \pm 0.0002	<-----ND ⁿ ----->				
2	0.0049 \pm 0.0002	<-----ND ⁿ ----->				
3	0.0052 \pm 0.0001	<-----ND ⁿ ----->				
4	0.0083 \pm 0.0002	<-----ND ⁿ ----->				
5	0.0094 \pm 0.0003	1.35	108	0.0254	0.0005	0.0259
6	0.0078 \pm 0.0004	1.43	150	0.0193	0.0124	0.0317
7	0.0058 \pm 0.0008	1.39	150	0.0154	0.0190	0.0352

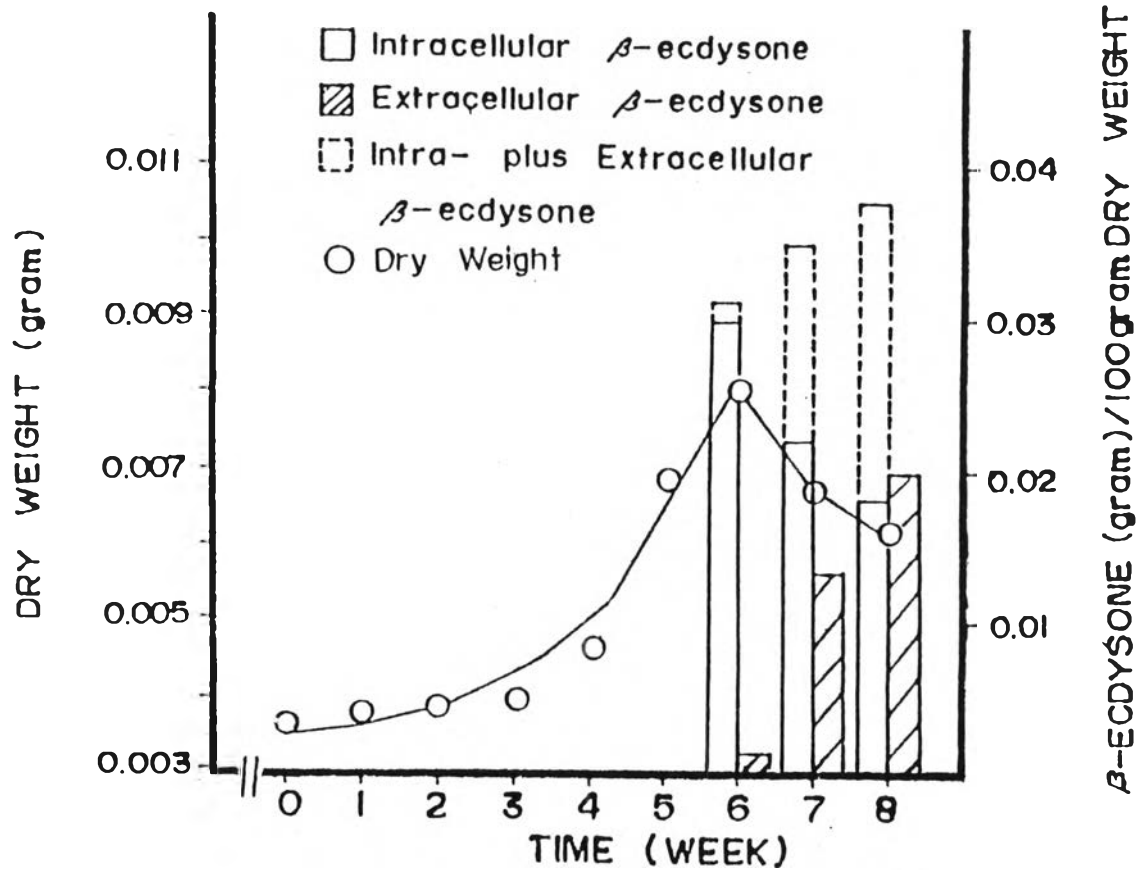
† not determined value

รูปที่ 30 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโตไซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
ไซน์เน่าในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
ที่มีสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอร์อล 100 มก/ล และไม่มีสติกมาสเตอร์อล-
ซีโตสเตอร์อล ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

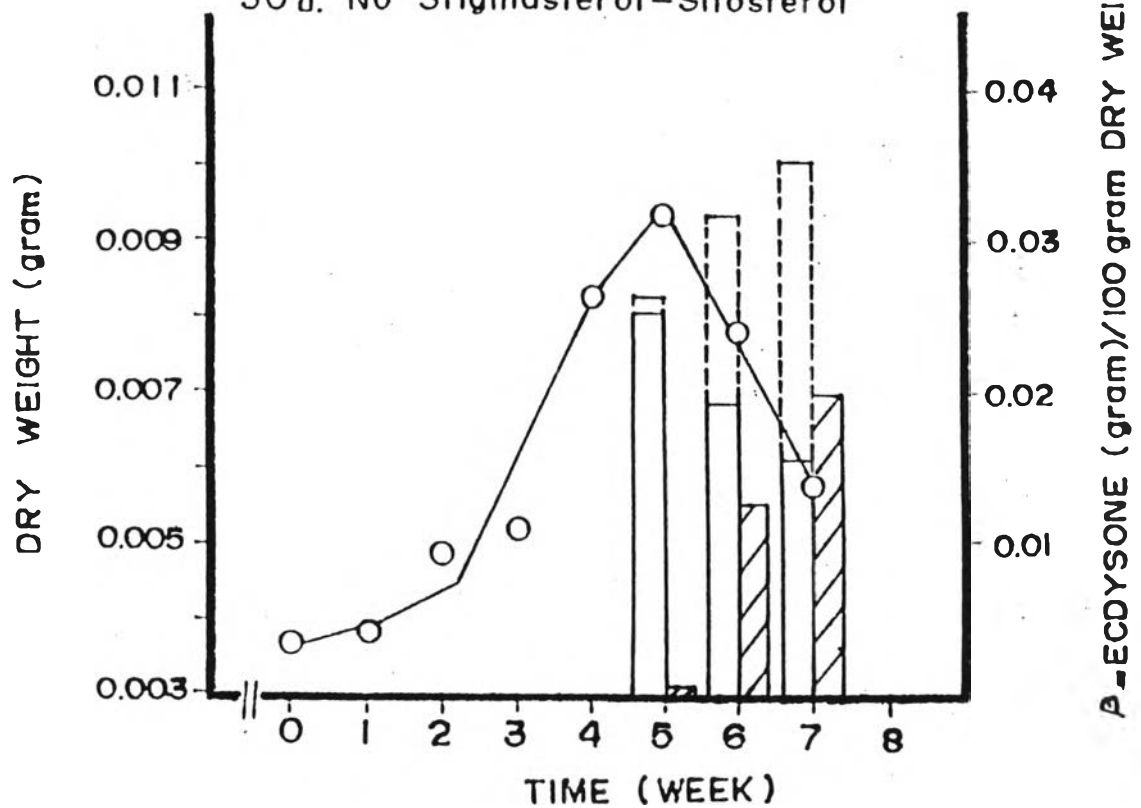
ก. สติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอร์อล 100 มก/ล

ข. ไม่มีสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอร์อล

30Π. Stigmasterol - Sitosterol 100 mg/L

30Π. No Stigmasterol - Sitosterol

อาหารสูตรควบคุม

ปริมาณเบตา-เอคโตไซน ทั้งภายในและภายนอกเซลล์รวมทั้งหมดในอาหารที่มีสติกมา-สเตรอล-ซีโตสเตรอล 100 มก/ล ในสัปดาห์ที่ 8 มีค่าสูงกว่าปริมาณทั้งหมดในสูตรควบคุม ประมาณ 7 เปอร์เซ็นต์

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพีซีไอเน่าในอาหารและสภาวะเดียวกันแต่เพิ่มความเข้มข้นสติกมาสเตรอล-ซีโตสเตรอล 100 มก/ล เป็น 200 มก/ล ผลการทดลอง (ตารางที่ 21, 22 และรูปที่ 31 ก, ข,) แสดงให้เห็นว่าที่ความเข้มข้นของสติกมาสเตรอล-ซีโตสเตรอล 100 มก/ล ขึ้นไปมีคุณสมบัติในการยับยั้งการเจริญของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นได้บ้างเล็กน้อยและคงที่ ถึงแม้จะเพิ่มความเข้มข้นไปสูงถึง 200 มก/ล ก็จะไม่มีผลในการลดการเจริญของเซลล์ต้นพีซีไอเน่าลงไปกว่าเดิม

สำหรับการผลิตเบตา-เอคโตไซน จะให้ผลคล้ายกันกับเมื่อมีสติกมาสเตรอล-ซีโตสเตรอล 100 มก/ล คือ เกือบจะไม่มีผลในการเปลี่ยนแปลงระดับการผลิตฮอร์โมนชนิดนี้ หรือหากมีก็จะไปยับยั้งการผลิตให้ต่ำกว่ากลุ่มควบคุมบ้างเล็กน้อย

ในการทดลองเพาะเลี้ยงเซลล์ต้น ในอาหารที่มีสติกสเตรอล-ซีโตสเตรอล 200 มก/ล นี้ ได้ใช้ความหนาแน่นของเซลล์เริ่มต้นสูงมาก คือค่าน้ำหนักแห้งเริ่มต้นเท่ากับ 0.005 กรัม ดังนั้นเซลล์ จึงเจริญผ่านระยะ lag phase เข้าสู่ log phase ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 และเซลล์เจริญอย่างรวดเร็วเข้าสู่ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 3 หลังจากนั้น อัตราการเจริญลดลงอย่างรวดเร็วพอ ๆ กับ อัตราการเพิ่มการเจริญ ซึ่งเป็นผลของระดับความหนาแน่นของเซลล์เริ่มต้น ดังได้ทำการศึกษามาแล้ว (ผลการทดลองที่ 3.4)

3.10 ผลกระทบของกรดเมวาโลนิกต่อการเจริญและการผลิตเบตา-เอคโตไซน ของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพีซีไอเน่า

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพีซีไอเน่าในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วยกรดเมวาโลนิก 100 มก/ล 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm วัดการเจริญด้วยค่าน้ำหนักแห้งทุกสัปดาห์ วัดระดับการผลิตเบตา-เอคโตไซน ตามช่วงการเจริญโดยเปรียบเทียบกับ การเพาะเลี้ยงในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm เป็น

ตารางที่ 21 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แชนลอสส่วนต้นของพืช
 ไซ้เน่าในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 และสติกมาสเตอร์อล-ทีโคสเตอร์อล 200 มก/ล ที่สภาวะมาตรฐานของการ
 ทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g) ± S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g) / 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g) / 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g) / 100 g Dry Weight
0	0.0054 ± 0.0002	<-----ND ^m ----->				
1	0.0067 ± 0.0004	<-----ND ^m ----->				
2	0.0073 ± 0.0004	<-----ND ^m ----->				
3	0.0084 ± 0.0003	1.11	170	0.0263	0.0014	0.0277
4	0.0064 ± 0.0002	1.34	198	0.0196	0.0129	0.0325
5	0.0053 ± 0.0005	1.21	162	0.0169	0.0230	0.0399

^m not determined value

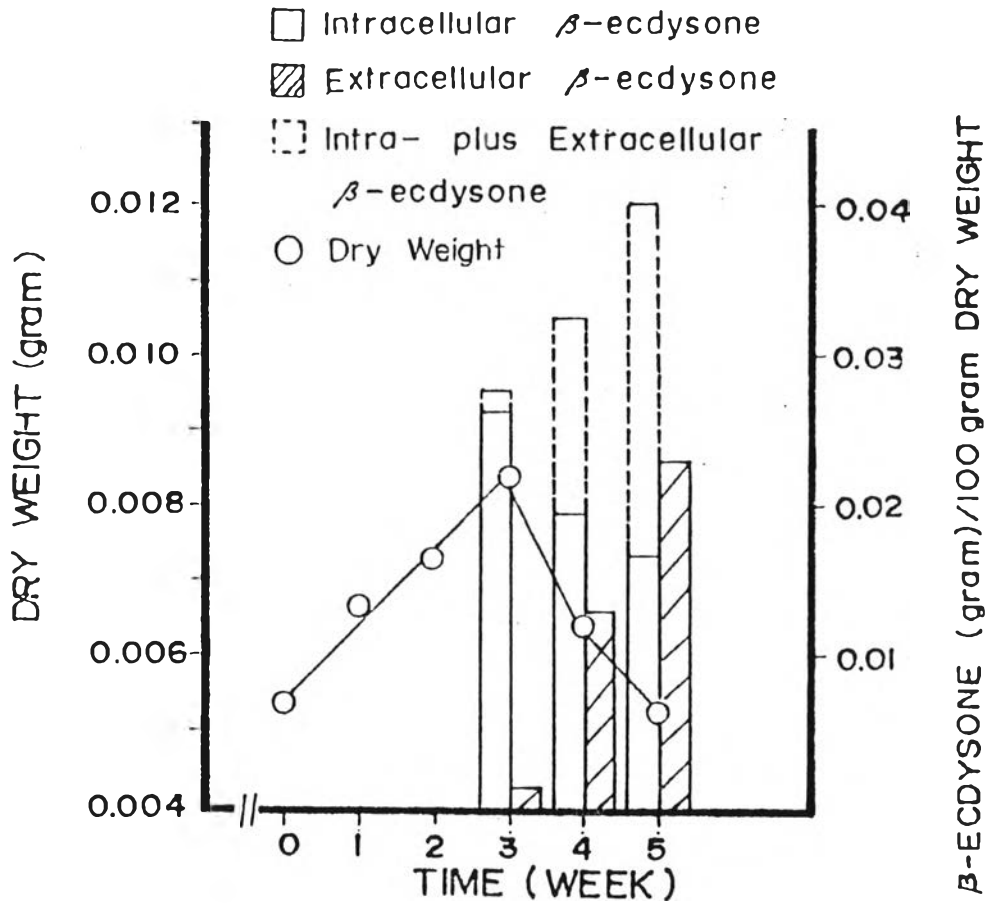
ตารางที่ 22 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์ข้าวเลอฮ์ส่วนต้นของพืช
 ใช้น้ำในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 (อาหารสูตรควบคุมเปรียบเทียบกับอาหารที่มีสติกมาสเคอรอล-ซีโคสเคอรอล
 200 มก/ล กรดเมวาโลอิค 100 มก/ล และอาหารสูตร B-5 ที่มีโคเลสเตอรอล
 100 มก/ล) ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g)±S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0050 ±0.0002	<-----ND ^m ----->				
1	0.0061 ±0.0003	<-----ND ^m ----->				
2	0.0076 ±0.0003	<-----ND ^m ----->				
3	0.0092 ±0.0004	1.16	117	0.298	0.0009	0.0307
4	0.0071 ±0.0005	1.20	129	0.0215	0.0131	0.0346
5	0.0059 ±0.0004	1.08	133	0.0204	0.0181	0.0385

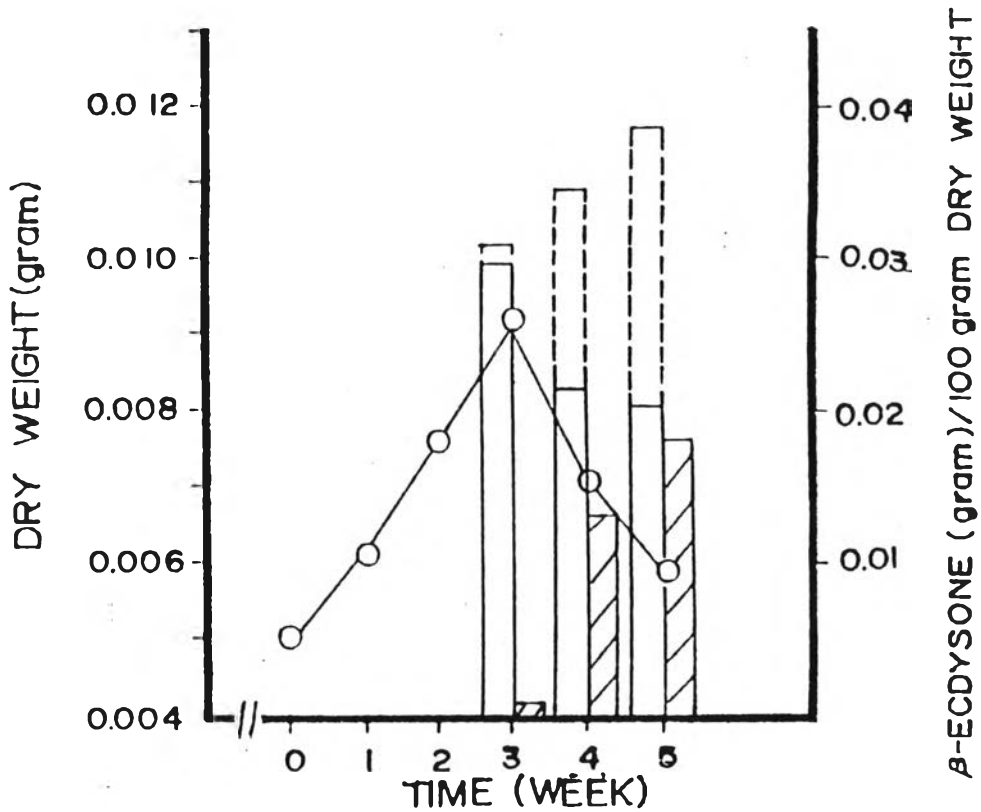
^m not determined value

- รูปที่ 31 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโตโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
ไต้ในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
ที่มีสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอร์อล 200 มก/ล และไม่มีสติกมาสเตอร์อล-
ซีโตสเตอร์อล (อาหารสูตรควบคุม) ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง
- ก. สติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอร์อล 200 มก/ล
 - ข. ไม่มีสติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอร์อล

31 β . Stigmasterol - Sitosterol 200 mg/L

31 β . No Stigmasterol - Sitosterol

อาหารสูตรควบคุม ผลการทดลอง (ตารางที่ 22, 23 และรูปที่ 32 ก,ข) พบว่าเมื่อเลี้ยงในอาหารที่เสริมด้วยกรดเมวาโลนิค 100 มก/ล หรือในอาหารสูตรควบคุมที่ไม่มีกรดเมวาโลนิค ก็จะทำให้รูปแบบของการเจริญคล้ายคลึงกันและการเจริญของเซลล์สูงสุดที่เวลาและค่าน้ำหนักแห้งใกล้เคียงกัน

ในการทดลองนี้ได้ใช้ความหนาแน่นของเซลล์เริ่มต้นสูงมาก ดังนั้นเซลล์จึงเจริญผ่านระยะ lag phase เข้าสู่ log phase ตั้งแต่สัปดาห์ที่ 1 และ เซลล์เจริญอย่างรวดเร็วเข้าสู่ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 3 หลังจากนั้นอัตราการเจริญลดลงอย่างรวดเร็วพอ ๆ กับอัตราการเพิ่มการเจริญ ซึ่งเป็นผลของระดับความหนาแน่นของเซลล์เริ่มต้นที่ได้ทำการศึกษามาแล้ว (ผลการทดลองที่ 3.4)

เมื่อศึกษาความสามารถในการผลิตเบตา-เอคโคไดโชน ทั้งภายใน ภายนอกเซลล์และผลรวมทั้งหมดของเซลล์ต้นไข่น้ำเพาะเลี้ยงในอาหารที่มีกรดเมวาโลนิค 100 มก/ล ในสัปดาห์ที่ 3 และ 5 จะเห็นได้ว่าเซลล์ต้นไข่น้ำผลิตเบตา-เอคโคไดโชน ได้น้อยกว่าเซลล์ที่เพาะเลี้ยงในอาหารสูตรควบคุมประมาณ 10 %

3.11 การเจริญและการผลิต เบตา-เอคโคไดโชน ของเซลล์แขวนลอย ส่วนต้น ของพืชไข่น้ำ

ในอาหารเหลวสูตร B-5 เสริมด้วย โคลเลสเตอรอล 100 มิลลิกรัมต่อลิตร

เมื่อเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไข่น้ำในอาหารเหลวสูตร B-5 เสริมด้วยโคลเลสเตอรอล 100 มก/ล 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm วัดการเจริญด้วยค่าน้ำหนักแห้งทุกสัปดาห์ และวัดระดับการผลิตเบตา-เอคโคไดโชน ตามช่วงการเจริญโดยเปรียบเทียบกับ การเพาะเลี้ยงในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm เป็นอาหารสูตรควบคุม

ผลการทดลอง (ตารางที่ 22, 24 และรูปที่ 33 ก,ข) พบว่าเมื่อเลี้ยงเซลล์ในอาหารสูตร B-5 เสริมด้วยโคลเลสเตอรอล 100 มก/ล และอาหารสูตร 1/2 MS เป็นอาหารสูตรควบคุมโดยใช้เซลล์เริ่มต้น ที่ความหนาแน่นสูง รูปแบบของการเจริญคล้ายคลึงกัน คือ เซลล์เจริญอย่างรวดเร็วเข้าสู่ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 3 แต่เซลล์ที่เจริญในอาหารสูตร B-5 ที่เสริมด้วยโคลเลสเตอรอลจะให้ค่าการเจริญสูงกว่าในเซลล์ควบคุมประมาณ 10 เปอร์เซ็นต์-

ตารางที่ 23 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
 ใช้น้ำในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
 และกรดเมวาโลนิก 100 มก/ล ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Week	Dry Weight in 1 ml (g)±S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0047 ±0.0006	<-----ND [*] ----->				
1	0.0069 ±0.0002	<-----ND [*] ----->				
2	0.0081 ±0.0008	<-----ND [*] ----->				
3	0.0089 ±0.0006	1.11	148	0.0262	0.0010	0.0272
4	0.0065 ±0.0005	1.28	170	0.0194	0.0117	0.0311
5	0.0055 ±0.0006	1.05	192	0.0168	0.0175	0.0343

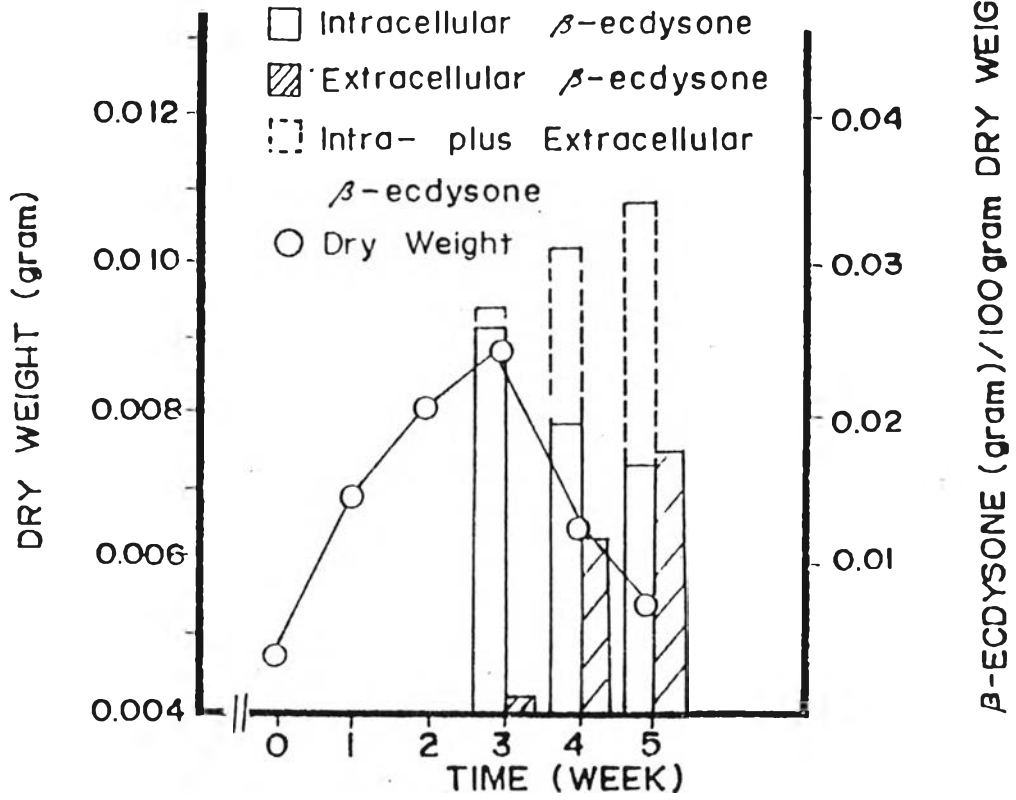
* not determined value

รูปที่ 32 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโตไซของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
ไซ่น้ำในอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm
ที่มีกรดเมวาโลนิก 100 มก/ล และไม่มีกรดเมวาโลนิก (อาหารสูตรควบคุม)
ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

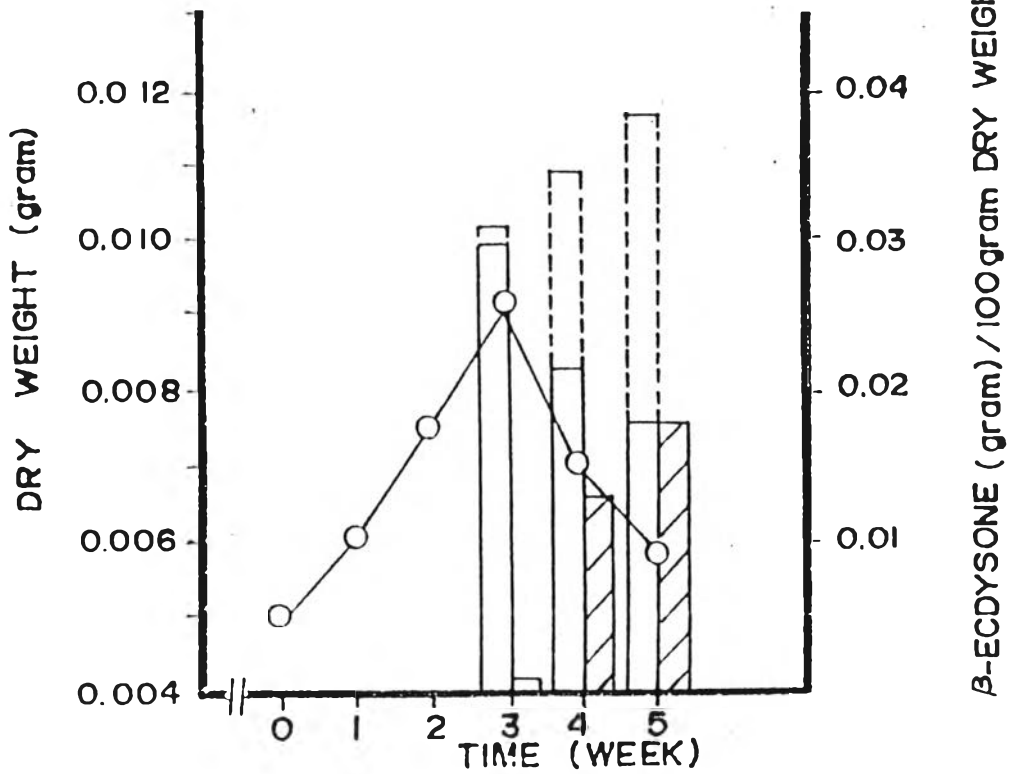
ก. กรดเมวาโลนิก 100 มก/ล

ข. ไม่มีกรดเมวาโลนิก

32 μ . Mevalonic Acid 100 mg/L

32 μ . No Mevalonic Acid

ตารางที่ 24 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคโดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนคั่นของหีช ไซ้เน่าในอาหารเหลวสูตร B-5 เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm และโคลเลสเตรอล 100 มก/ล ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

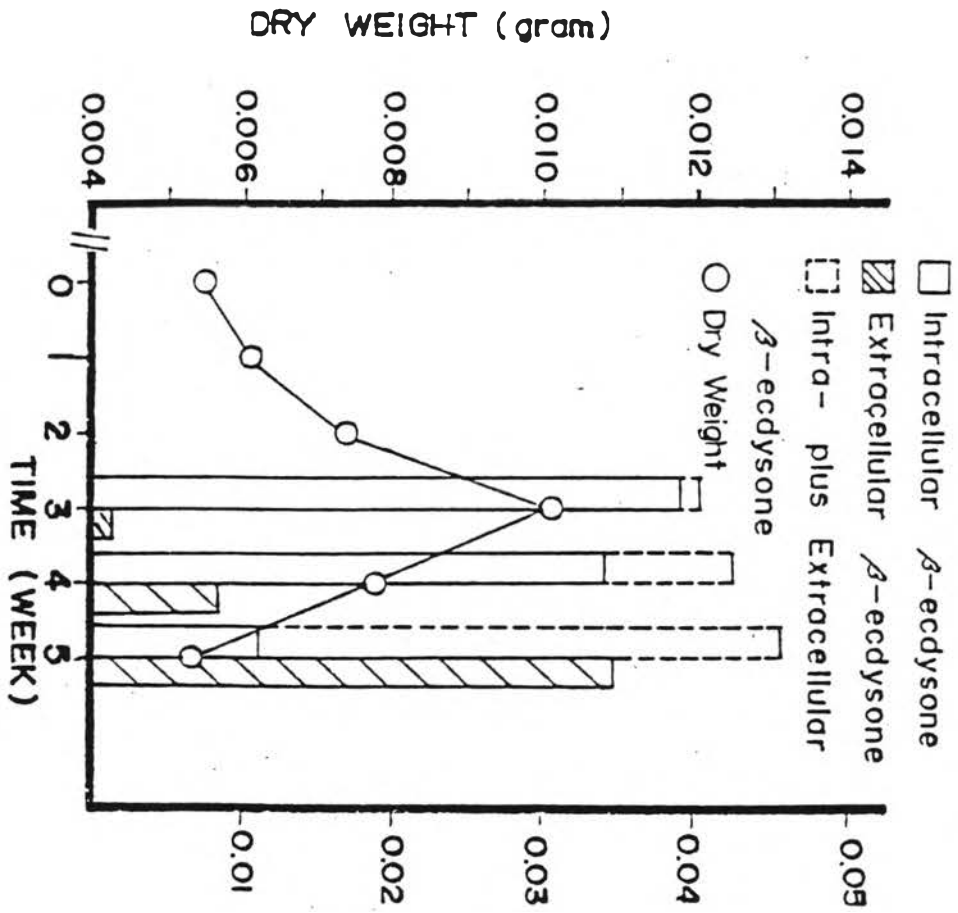
Week	Dry Weight in 1 ml (g) ± S.D.	Total Dry Weight (g)	Volume Super- nate (ml)	Intra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Extra- Cellular β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight	Total β-ecdysone (g)/ 100 g Dry Weight
0	0.0055 ±0.0003	<-----ND*----->				
1	0.0061 ±0.0002	<-----ND*----->				
2	0.0074 ±0.0008	<-----ND*----->				
3	0.0101 ±0.0006	0.94	104	0.0392	0.0014	0.0406
4	0.0078 ±0.0005	1.16	144	0.0341	0.0081	0.0422
5	0.0053 ±0.0004	1.07	152	0.0112	0.0345	0.0457

* not determined value

รูปที่ 33 การเจริญและการผลิตสารเบตา-เอคไดโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืช
ไต้ในอาหารสูตร B-5 ที่มีโคเลสเตอรอล 100 มก/ล เสริมด้วย 2,4-D
และ BA 1 กีบ 2 ppm และอาหารสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA
1 กีบ 2 ppm (อาหารสูตรควบคุม) ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

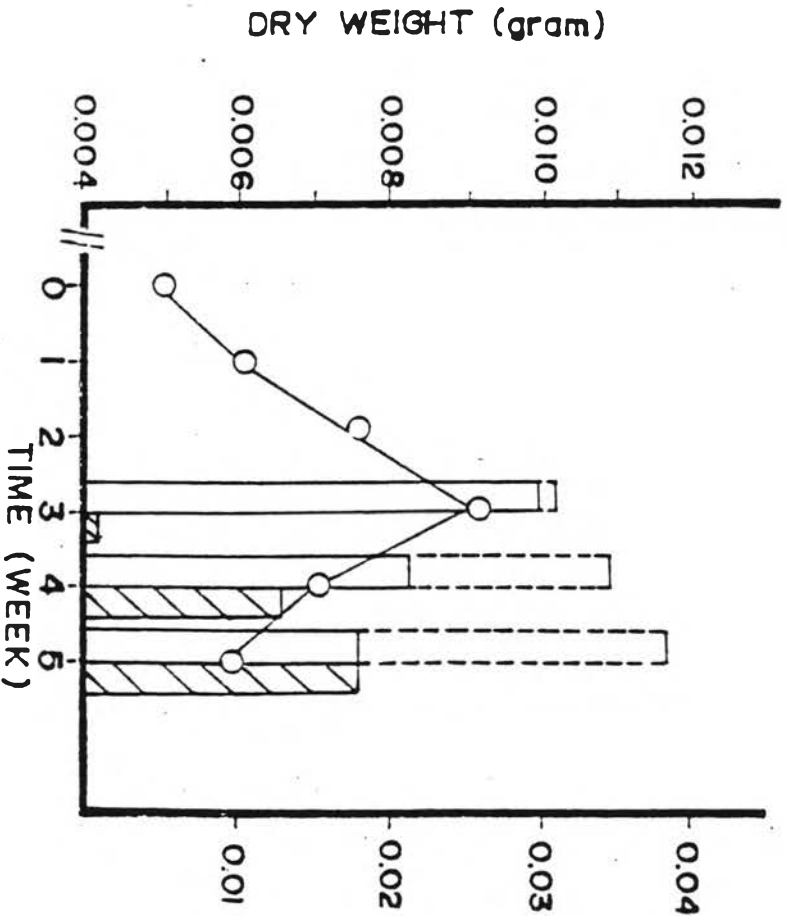
- ก. อาหารสูตร B-5 ที่มีโคเลสเตอรอล 100 มก/ล
- ข. อาหารสูตร 1/2 MS

33N. B-5 plus Cholesterol 100 mg/L

β -ECDYSONE (gram)/100 gram DRY WEIGHT

33B. 1/2 MS

β -ECDYSONE (gram)/100 gram DRY WEIGHT

เซนต์และมีรูปแบบของการลดลงของน้ำหนักแห้งแบบเดียวกันเมื่อเจริญในอาหารทั้งสองสูตร

ปริมาณเบตา-เอคโคไลซอน ภายในเซลล์ในอาหารสูตร B-5 เสริมด้วยโคเลสเตอรอล 100 มก/ล มีค่าสูงสุดในสัปดาห์ที่ 3 ซึ่งเริ่มเข้าสู่ stationary phase ซึ่งมากกว่าระดับสูงสุด ในอาหารสูตรควบคุมประมาณ 30 เปอร์เซ็นต์

สำหรับปริมาณเบตา-เอคโคไลซอน ภายนอกเซลล์ทั้งในอาหารสูตร B-5 ที่เสริมด้วยโคเลสเตอรอล 100 มก/ล และในอาหารสูตรควบคุมก็มีรูปแบบคล้ายคลึงกัน คือในช่วงเริ่มเจริญเข้าสู่ stationary phase ในสัปดาห์ที่ 5 ปริมาณภายนอกเซลล์เพิ่มขึ้นอย่างมากโดยมีค่าสูงถึง 0.0345 กรัมเปอร์เซ็นต์ ในอาหารสูตร B-5 เสริมด้วยโคเลสเตอรอล 100 มก/ล ซึ่งสูงประมาณ 4 เท่าของปริมาณภายในเซลล์ รูปแบบของการผลิตฮิวโรโมนเบตา-เอคโคไลซอน ภายในเซลล์ในอาหารสูตร B-5 ที่เสริมด้วยโคเลสเตอรอล 100 มก/ล และอาหารสูตรควบคุม ก็มีลักษณะคล้ายคลึงกัน

ระดับปริมาณเบตา-เอคโคไลซอน ทั้งภายในเซลล์และภายนอกเซลล์รวมกันในอาหารสูตร B-5 ที่เสริมด้วย โคเลสเตอรอล 100 มก/ล ในสัปดาห์ที่ 5 มีค่าสูงกว่าระดับที่ผลิตได้ในอาหารสูตรควบคุมประมาณ 15 เปอร์เซ็นต์

สำหรับการผลิตเบตา-เอคโคไลซอนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่าเมื่อเสริมด้วยโคเลสเตอรอล สติกมาสเตอร์อล-ซีโตสเตอร์อล และกรดเมวาโลนิกในอาหารสูตร 1/2 MS และสูตร B-5 (ผลการทดลองที่ 3.8-3.11) สามารถสรุปได้ให้ปริมาณเบตา-เอคโคไลซอนเมื่อเพาะเลี้ยงในอาหารสูตรควบคุมเป็นปริมาณหลักมีค่า 1.00 (ตารางที่ 25)

3.12 การศึกษาความสัมพันธ์ของการเจริญและการผลิตเบตา-เอคโคไลซอนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่าที่เพาะเลี้ยงอย่างต่อเนื่อง

เมื่อทำการเพาะเลี้ยงเซลล์แขวนลอยส่วนต้นของพืชไช้เน่าในอาหารเหลวสูตร 1/2 MS เสริมด้วย 2,4-D และ BA 1 กับ 2 ppm ในสภาวะที่มีแสง 2,000 ลักซ์ เป็นเวลา 16 ชั่วโมงต่อวัน เซ้าที่ความเร็ว 80-100 รอบต่อนาที ที่อุณหภูมิ $25 \pm 2^{\circ}\text{C}$ แล้วทำการเปลี่ยนอาหารใหม่ทุกๆ 3-4 สัปดาห์ อย่างต่อเนื่องเป็นเวลานาน 7 เดือน จะเห็นได้ว่าการเจริญสูงสุดของเซลล์ต้นไช้เน่าเพาะเลี้ยงในช่วงการทดลอง จะมีการแปรผันไปจากเดิมได้โดย

ตารางที่ 25 เปรียบเทียบปริมาณเบตา-เอคโดโซนภายในเซลล์ ภายนอกเซลล์ และปริมาณทั้งหมดในช่วง log phase และ stationary phase ของเซลล์แชนลอกซ์ ส่วนคั้นในอาหารสูตร 1/2 MS และอาหารสูตร B-5 ที่เสริมด้วยสารตั้งต้นชนิดต่างๆ ที่สภาวะมาตรฐานของการทดลอง

Growth Period	Medium	Precursor (mg/l)	Intra cellular β -ecdysone (fold)	Extra cellular β -ecdysone (fold)	Total β -ecdysone (fold)
Log Phase	1/2 MS	no	1.00 ^m	1.00 ^m	1.00 ^m
	1/2 MS	ch-100	1.03	7.40	1.12
	1/2 MS	ch-200	1.29	0.80	1.28
	1/2 MS	st-100	1.17	2.40	1.19
	1/2 MS	st-200	0.88	1.55	0.90
	1/2 MS	mv-100	0.88	1.11	0.88
	B-5	no	1.47	1.25	1.47
	B-5	ch-100	1.31	1.55	1.32
Stationary Phase	1/2 MS	no	1.00 ^m	1.00 ^m	1.00 ^m
	1/2 MS	ch-100	0.91	1.07	1.02
	1/2 MS	ch-200	0.86	1.43	1.05
	1/2 MS	st-100	1.17	1.04	1.07
	1/2 MS	st-200	0.83	1.27	1.04
	1/2 MS	mv-100	0.82	0.97	0.89
	B-5	no	1.34	1.30	1.33
	B-5	ch-100	0.55	1.91	1.19

^m ปริมาณเบตา-เอคโดโซน ในอาหารสูตรควบคุมให้เป็นค่าหลักของการเปรียบเทียบเท่ากับ 1.00

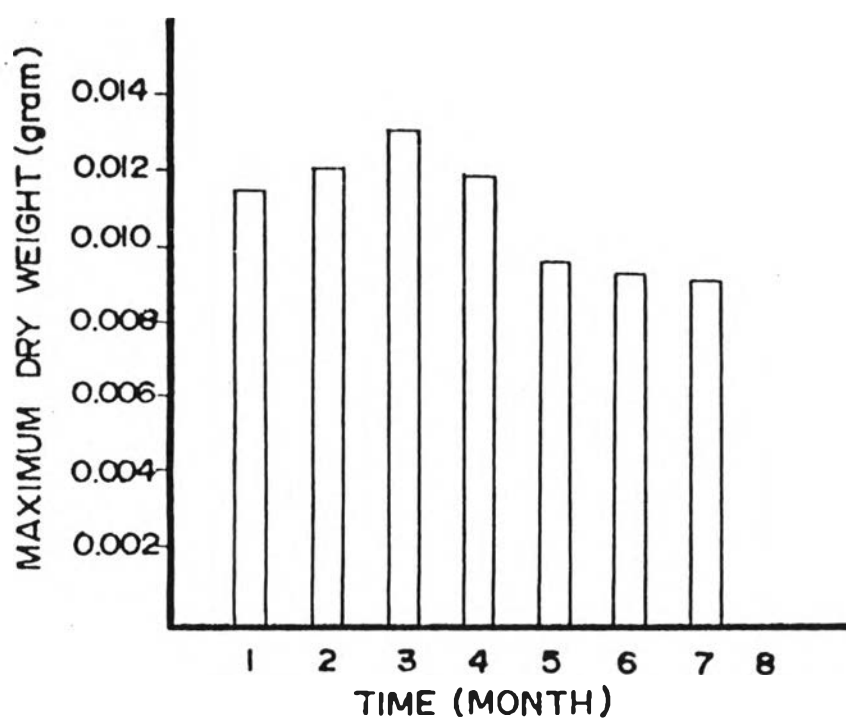
ch = cholesterol

st = stigmasterol-sitosterol

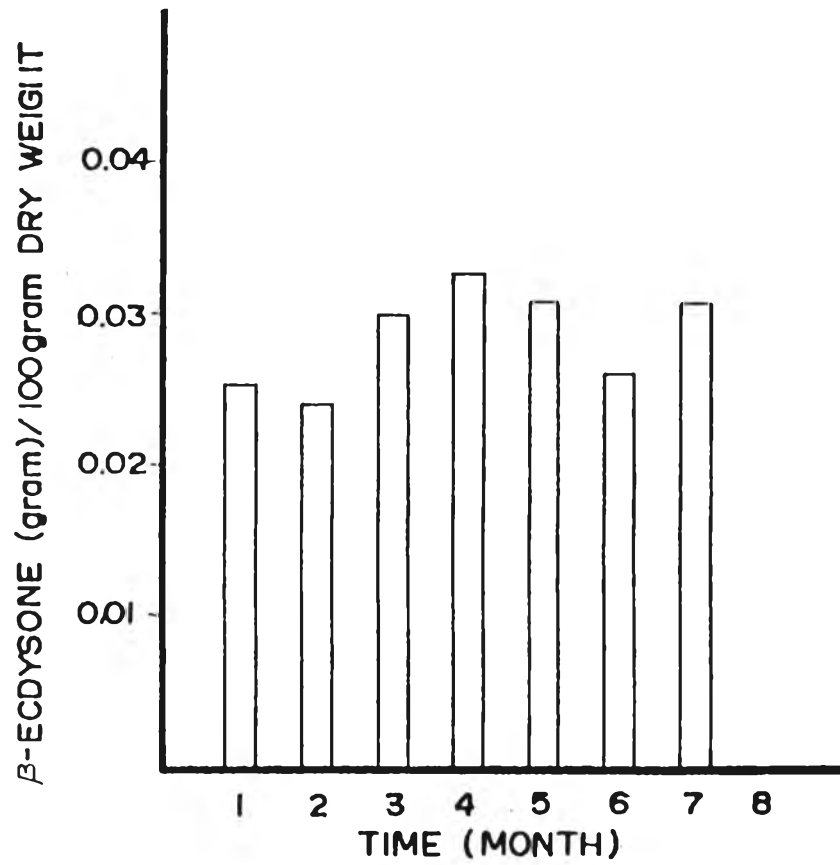
mv = mevalonic acid

สังเกตพบว่าการเจริญของเซลล์จะไม่เปลี่ยนแปลงมากนักในช่วงประมาณ 4 เดือนแรก หลังจากนั้น จะมีแนวโน้มลดลงไปบ้างประมาณ 20 เปอร์เซ็นต์ ในเวลา 3 เดือนหลัง (รูปที่ 34)

สำหรับระดับการผลิตเบตา-เอคโดโซน ที่ติดตามภายในระยะเวลา 7 เดือน มีค่าเป็นกรัมเปอร์เซ็นต์น้ำหนักแห้งไม่แตกต่างกันอย่างชัดเจน คือ มีค่าไม่แน่นอนนัก แต่โคชเจลีส ประมาณ 0.0242 4-0.0379 กรัมเปอร์เซ็นต์ (รูปที่ 35)

รูปที่ 34 ค่าน้ำหนักแห้งสูงสุดของเซลล์แควนลอสส์วอนตันเมื่อเพาะเลี้ยงอย่างต่อเนื่อง
ในอาหารสูตรควบคุม เป็นเวลา 7 เดือน

รูปที่ 35 การผลิตเบตา-เอคโตโซนของเซลล์แขวนลอยส่วนต้นเมื่อเพาะเลี้ยงอย่างต่อเนื่องในอาหารสูตรควบคุม เป็นเวลา 7 เดือน